

دیوانی صافی

له‌سه‌ر نه‌زکی چاپخانه‌ی کوردستان چاپکراوه
که‌سی تر مافی چاپکردنه‌وه‌ی نیه

چاپی مافی مین

۲۵۸۲ ی کوردی - ۱۹۷۳ ی زایینی

چاپخانه‌ی کوردستان

هولیر

وینهی صافی

پیشدادستی

[illegible]

همچونده لسه رده می خوردا به سهرهاتی (صافی) و زورتی هه لبسته
دهست نووسه کانی خویم هه ره خوئی و درگرتووه ، بیجگه لهوانش هه مر-
وه کور له ناو به سهرهاته کیدا دمه ریته به رچاوانه وه ته نها بنده بووم که توانی
بیتم و بنه یه کی باشی وی و مرگرم چونکو نابینداریکی پاکو خه - ودا ناسیکی
راست بوو حزی له خو دهر خستن و نلوبانگ نه ده کردو نهیده هیشت و پیسه ی
وهر بگبیریت به ندهش له دوا ی کوچی وی هه ر چاوه ری ی هه لیک و
بووم که کوره خو و ره وشت پاکه کافی نارمزه ی چا پکردنی دیرانی باو کیان
بکن ساله سهر نه رکی خو یان یا هی من ، که چی له بریکه له ۱۹۵۳ دا ماموستا
محسن دزه یی دیوانه که ی صافی لسه ره نه رکی خو ی به چاپ گه یاندووه
به سهرهاته کشتی به پیتووسی ماموستا علامه الدین سجادی نووسراوه نه وه .

لهو دووایی بهیدا حاجی کاک ملا علی که کوری هره گهور و پوست.
 شینی بههشتی (صافی) به دیوانی ناو براونی پیشکش به چاپخانه ی نیمه کرد
 بو نهوهی دوو باره چاپ کرئنه وه هه جووره جهوتیه کی نه چاپه کانی پینودا
 رووی داینی هه له بزیری کراود وه چهند پارچه هه له مستیکی که له ناو نهوهی
 پینودا نه بوو خراونه نه سهری و به سه رهاته کهشی که لیک هه لکیر و
 وهر گیر و دهه سکاری کراود .

به نندش سه ررای نهوهی که به سه رهاته کهیم هه له خوئی وهر گرتوه
 شارد زاییکی شیاویشم به سه ره موو جه شنه باریکی ژبانی وی دا هه به
 خودا یار بقی له وان هه که له بیرم ماون چهند مه به سیکي ده خمه بهر چساوی
 خووینده واره بهر یزد کانه وه تا باشتر پنهی به بهرزیه تی پایهر دلپاکیه تی
 و مهردی و رهندایه تی صافی بهن وه چهند پارچه هه لکیر وایکیش که به
 ده ستووسی خویم هه به و له ناو دیوانه کهی دا نه بوو ده یان خمه شووینی
 خویانه وه .

گهوی موکریانی

به سه راهاتی صافی

هونەری پایە بەرزو روویزی ناوداری خوشاوتی (کاک مصطفی کوری کاک حولاً) ثانی ، کوری کاک علی کوری کاک عسکری کوری کاک مصطفی کوری شیخ سلیمانی و نازاویشی صافی .

نهو خانوادیه له بنه چه گدا (میر مه لین) و به شش پستان دد چنه وه
 سه شیخ سلیمانی بایره گوره یان که به میری سوران نابانگی در کرد بوو ،
 وه فرمانره وای گوندکانی ناوچه ی هیران بوو ، به لآن ندورایی دا شیخ
 سلیمان به هوئی شیخ طاهای بتلیس به وه گرفتاری زنجیری ری و شویچی
 قادری بوو نیر به جاریکی وازی له میرایه تی هینا و دیرانی میره تی به ته کیه
 گور به وه و پرووی له دزگای خودا به رستی و باریز گاریچی زرد داب و
 دزگای خودا نامستی له سردمی و به وه تا نه سرو له ناو نهو خانوادیه پیدا
 هیر له ناو .

صافی له گوئدی (هیران) ی(دا له به رواړی (۱۸۷۳) ی زاینی دا
پئی ناو ته کوړي ژبانو ، له سره تایی دا له لای باوکی خوی ده خو بڼد
له یاشان چوو ناو فقی یانوه ، بهر بهر به ناو خو بڼدنگ په کانی ناو
خوشناو ته دا که راوه رووی له کوږیه و هو لیرو رواند زبش کردو و
وانی له لای مه لا نه حمدی هو مگر گوښه تی و مه لا نه حمدی رهش
خو بڼدوه نه و جار سر یکیشی له لاجانی داوه و ماوه به کیش له په سوی ماوه ته و

(*) هیرازو نازەنین : دوو گونیدی بە ناوانک و ئاوار دیمەن خوشو

پیر باخ و رزق میرکو گول و گولزارن دہلی ی پارچہ ہستیکن
کو تونہ تہ ناو ہر بھی خوشاودت ہو .

نېټر له ویش راړوو له سابلاڅی د کلت وچه ند سالیکی له منځه وټی (شېدا
دمرویشی) له لای قاضی علی باوکی (قاضی محمد) دمخویشی له ماوه به دا پله ی
خوینده واریشی خوئی له زمانی نارموی و فارسیش دا زور بهرز بکانه وود .

هزی بووژتی صافی :

صافی هرو هرو کوو له خویم بیستوو له نهمه نی چارده . سالی به وده دمتی به
هه لېست هوښه وه . کردوه ، هه رچنده له و نهمه ندا شوړو سه وداو نه فیتی
کو له ندانمان دوور نیسه نه وپان وه کوو بولبول خستیتنه چه هچ هه و ناله نال
وه خوش و ناخوش به ناچاری که وتیتنه یتو باوشی دلداریتی و سه وداوه ،
بو سوور کردنموی نه و مه به هه هوښراوه تهر و ناوداره کانی گرتک نرین
به لکمن به لان سررای نه ودهش یتو یسته نه ماناش له بیر نه چنده وده که دیبه نه
خوړه که کانی (هیرانو نازه نین) به نایبه تی نلوی شیرین و رموان و هوای
تیتشو بووژینه موی باخو باخچو و روزه دلگړه کانی و گوتزارو چیمه نه جوان
و رنه نگینه کانی که له توانای من دا نه بلیم وده به هشتی دچن چونکوو شایان
که به هشت وده و ان بچو و یتری . سانه و هریم و مه لېنده دلکیشه ناول
نازدارانه به و هموو شان و شکو بیانه وده نه که ته نها صافیان کردو ته بولبولیکی
شهیدای نه و ناوچه به و بهس به لکوو شوړی نه پتی و سه وداو نه فیتی به نه .
ندازه به کی نه و تو له ناو خانه واده و اندا کاریگر بوو . جوش و خروشی
سه وداو هوموسی هه لېست هوښه وده و یتزه په ورو ری له ناو دل و دروونی
ناتی باوکی و زور ترینی کوره کانی دا وده کوو جیلومی هه ناو نه ندای نواندوه .

زۆر زېنى هه لېسته کانی (صافی) به سەر دوو براندا دا بهش ده کړین
 (نایینی و دلدارینې) . هر چه نده زۆر یشم ههول له گه لای دا که بو یادگار
 پارچه هه لېسته کی نیشتمانیش بهو نینه ده داخه کم بقی سوود بو .
 کاکي خوشناو به زمانی کوردی و فارسی و نارهوی و تورکی هه لېسته ی زۆر
 دانوه به لان نه رووی نهووه که کوردیه کانی له وانی دی پترن شایانی سوپاسه .
 پله ی صافی له بر و ژوتی دا :

هه لېسته کانی صافی هر چه نده له رووی ره وانی و سوواری و پوختی و
 ناوداری و راوېژ شیرینی و به تاییه تی له لایین نیش و پاشه بندو هه موو با به
 تیکوه دنگرو په مند کراون هه رووه کوو بوو پژی نیشتمان په رووه ری کوردی
 هه ولیری به هشتی (کانی) و هه نهری زاناو به ناویا ک م نه قی (ماله) ره سولی
 بیتووشی (له ناو هه لېسته کانیاندا به دوووه در پژی هه لایین ناوه وه پتیان
 هه لکیر نووه داخه کم له م ده مه دا نه هی هه ریبه کی تاکیکم به ده سته به نه گهر
 به یشم له چایی نویتری دا هه موویان ده خه مه بهر چاوانه وه ، کانی ده لای :

نوستادی غه زمل صافی به جیکه ی له هیرانه

مه ده ی چه بکم ظامرد مەشم وری جیهانه

نهوا نیمانی بیت هیناوه مه نقی بهرموو مصطفای ناخر زه مانم
 بهرو باو دیری به ندهش له راست و بهو نهووه به نه گهر صافی هه رووه کوو
 له ریگای نایندارینې دا به نه ندازه به کی نهووتوی خه ی سه خه لات و شه گه ت
 کردووه تا که یشقوته پایهی پیرانی خودا ناس نه گهر به قه د نیو هه نده ی وی
 له ریگای ویزه شدا خوی ماندو بکر دا بابه هیچ سوو (ش) لهووه دا نیه
 که نهوانای دا هه بوو بگاته بهر زترین پله ی هه نهری له کوردستانه ی دا .

(صافی) هر چه نده له ناو هه له بته کانی دا زوړ له موی و ناروق دوواوه
که تنها لارووی بیسینار دوه بوو و نهیدیته ون ، به لال زوړ نار زووشی
ده کرد که به جاوی خوشی جار یکی بیان بینی . واده گیر نهوه که روژ یکی
به ناو به نیک له شقامه کانی موصلي دا راده برد نووشی به در گای موی
خانه به کی هات له گهل هار یی به کانی به بی یه کو دوو کردن ده چینه زووی
و داده نیش موی فروش دلی مه لالا چه ده خونوه ؟ له رووی نهوه که
کاکي میرانی هیچ جوړه مبه کی نه دیته وو و ناویش نه د زمان کوی خوت
سهر پشکه به هر چه کی بومان دینی نینه ، موی فروشیش به نار زووی
خوی موی یا ناره فی نه پیش دانان ، کاکي دل و دبروون پاک ماوه به کی تهواوی
تیر اماو زوړیشی نسرین هه لومراندو پاره ی مبه کان تهواو ددها به مبه
فروش که کی کوت : نیمه هیشته نا نمان نه خوار دوه با نهوانه هر لیر
بی ننهوه نادچین نانی ده خون و ده که ری نهوه تیر نهوی دمردنه کون .
(صافی) تا کوچی دوواوی بانی له باری بی پمروایی دا دژیا جاری وا
هه بوو به هه لبستی هژراوه تیر و نلوداری دلدارینهوه به سر دبرد
هندی جاریش له گز راوی مهلو کتوی باندا به دشت و نهوال و نوسا
راندا د خولاوه ، روژگار تنها سی سالان ماوه ی نه ژبانه نازاده ی
دایه ، به لال که باوکی کوچی دوواوی کرد نهویش ناچار له شوینی وی
دانیشت : ته راوی خیر و خوشی گیتی به ری و شوینی دمویشانه و یشی
خودا پرستیه تی گوړیهوه ، نهویش گراو (عاشق) ی ری و شوینی شایخ
طاها ی بتلیسی به چه مشیک بوو تاو که ته ریزه ی خرقه پوشانهوه بهوش تهواو

دلی دانه کوت دمتی که یانده زنجیری نهایی داد گمرانهی شیخ عبدالقادر
(غوثی که یلانی او سالی چه ند جار یکیش د- چووه دیدنی باره گا بهرزه-
کهی و له ناو زور زبني هه لیه مته کانی دای به ند یواریتی دله پا که کی وی له
راست باره گای بهرزی که یلانی دا به کرنکی نه ندام ده نوینی .

کاکي هیرانی به هوی دلیا کیتی و یوو خوشی و یویش شیرینی و داد
به مته نی خوشی بهرترین شو و بی له ناو دلی دوست و ناشنا به کاری دا به و
دیاری کرابو .

کاکي خوشاوهی له یار یزگاری و خودا بهرستی به دهه هموو چینی
به هیچ ده زانی و سامانی هموو گیتی له لای بوشتیکی نه ده هینا وه کم و زور
حزری له نا و ناوانک نه ده کرد که هموو ته نی خوم دا پیاویکی وای به
یه نگم کم دبنووه . بو نمو و بالیره دا به برده به کی و بتان بو بکیره وه :

له یووی نه وه که چه ند پارچه هه لیه ست و به سه رهانه که به هه له خوی
و مرگرتوو وه بو میژووی و یزه ناتاجی و بیه به کیشی بووم هه چه ند که تیوا-
نیشان بی نه نازه خلش بو وه له یووی دلسوز بقی به وه زور جار بقی هاتو
چوی ده کردم چه ند سالیکی تکام لی آرد که بیه به کی بو یاد دگر و مرگرم
ته نه و لایمی نه وه بو : تو خراب له من گیشتروی وه دم زانی که من پیاویکی
وام شایانم بخیریه ناو میژووی و یزه وه من خام کو سه نیش هه ده به وه به
خاک نابرووی نه وه هموو بو یزه بیه بهر زانی کورد به من و هه لیه ست بی
سهرو بیه کانه وه به له ناو میژووی و یزه کت دا نیر له هه لای چه ند
دوستیکی که به یوو نه سه داخوازی من هموو یان تکایان لی کرد که به یدان

بدات و پنهانی و مریگی ریت . داخه کهم وه لای هه موویان هر نه وه بو
 که به منی دا پوه ، هه ر چنده به و پنهانی وه زویش دل گیر و به پره و شه
 بووم به لایم دهرم نه بری و هر چاره ری ی ههل بووم لهو ماوه بهیدا چـ هـ نـ د
 جار یکیش به ناوی گله بی یوه به گووی داماوی برام هه لیتنا بو وه نه ویش
 ده یکوت هیچ کوا سپه به نه له گیتی دا که مرئی تیکوشه و و ساری نه کوی
 که جی خراو راستان داماو (حزنی) برام له کاتیکا هاته دو کانی که صافی و
 برای و بهند کوریکیشی له وی دانیشتون . بهنده دهمانی که صافی و کام
 دوستایه نیان هه به بلان نه دهمانی پابهی دوستایه نیان تا چ راده به کی به
 چونکو و تاهو روژی ههردوو کیاتم له یه شوو پی دا نه دینسون . که سه برم
 کرد نه و نه ده جـ و و ت و لیک نزیکن بهنده له تیوانیاندا وه کوو بیگانه به کی
 نه ناسراو وا بووم .

نه و سا دووای چاک و خوشی صافی له لای کام دهمانی به گله بی و گزانه
 کرد له ده ست من و کونی : کاک سه یه دهمانی گیو زووم سه خله تو ته و و ره
 ده کات ۱ کام هه ر چنده له مه بهس ناگاداریش بو به لایم خسوی ناشی کردو
 کونی له ووی نه و وه که گیو برای نه ناتوانی له فرمانی من دهرچی تووش
 به که سه رشک تا به نازادی کونای به و کاره ساته بهدم . صافی کونی . جا نو
 به پی نه و مش هر برا گه و ره ی کهس له فرمانی تو سه ریچی ناکات .

کاک پرسی ده بهر موو بزانه تاوانه کانی گیو چین ؟ کاک فهرمووی گیو
 لای وابه که من سه و و بو یژم پی دا اگر نووه زووم روو لی ده نی که
 وینهم و مریگی هه ر چنده پی د لیم (باو کم من خا کم سه و دووی ده به و وه

بخاک شایانی نه وه نیم که تو له ناو میژووی و پړه دا بمخه یته ریزی بو پړه
هونه رهنده کانی کورده وه نکایه نابرووی وان به منوه مه بهو جگه له ودش
من ههز له ناوو ناوبانگ ناکم سوودی نیمه وازم لی ناهینی .

داماو کوتی : چوڼ تاوانه گرنگه ناپه سنده کانی گپو ههز نه وه به ۱۹

صافی نه وه لای دا کوتی به لای ههز نه وه بهو تاوانیش له وه گوره تر نای ۱۱
داماو کوتی کاکي به ریز فرمان به سر تو دا بهو چه شنه درا که تیتا له شوینی
خوت همغی و بچی له سر هوو کورسیه دایشی بو نه وه ی وینه که ت
و مر بگر ریت و پروی له منیش کردو کوتی له بهرامه سر نه تاوانه دا که زانی
ومت کردوه دلی کاکي نازدار بشکینی سزات نه وه به ههز تیتا وینه که ی
و مر بگری تاجاریکی تر دله نازداره که ی سه خمت نه که ی .

صافی ددم و ده ست وه کوو سر باز یکی گوید پړ له شو و بی خوی همناو
چو له سر کورسی ناوبراو دانیشتو به ندمش به نارمزی خوم وینه به کی
باشی کاره بایم و مرگرت ، که هیچ که یکی تر نه یتوانیوه وینه به کی وا
پړوشه زو باشی وی و مرگری .

نه و جار کاکي هیرانی به دامالوی کوت : لام وایه دادگر (حاکم) یکی داد
په رست نه بووی لای براب تیت به هه ندرگرت وام زانییا نه مده کرده برا
گوره به لام دوړاندم ۱

داماو کونی کاکي خوم چەندین سالا ئاگام لەو گیترو کیشە بە ھەبە راستیە .
 ھە ئومو بە تو ھەر چەند خۆت بە خاک بزان گبو تو بەرێز دەزانی ئیسناس
 کیشە لە ئیوان دا ئەما تو ھەز دە ھەکی خۆت ھەر بە خاک و خۆل^۷ بژمێرە .
 گویش لە کانی خۆی دا بە پێی بیرو باوەری خۆی لە تو دەدوی .

صافی ەسەردەنی شیخیی لە ناو گیتی دا بە ندیوار پتی خۆی لە راوو دەنگی
 خۆش و جوانی خۆرسک بەدەر لە گەل^۷ ھەمو خۆشی و ناخۆشیکی تر بساندبو
 : صافی و راو : زۆر ترینی سەردەمی خۆی بەراوی بآندان و پەرەدە
 کردنی ھەوان بەسەر دەبرد و ئەناو گیتی دا ھېچ چینیکی لە ھەوی سەپی
 خۆشتر نەدەو یت .

صافی و جوانی خۆرسک : کاک بە دیتی گول^۷ و گولزارو دیمەفانی خۆش و
 جوانی خۆرسک و ھە کوو خو نچەیی دەپشکوت . ھەر چەند گوندی (ھیران)
 لە ھەموو لایە ئیککۆو نە بە شەشت خوشتر بوو سەررای ئەو ش ھێسای ھەوزو
 سەراوو چەند جۆگە بەکی لی^۷ دامەزراندو خێزو ووردە بەردی زەردو سوری
 لە ھەندەران ھەو ھێنا بوو و بە پێی سەلیقە ی بەرزو پەسەند ھەو بە ناو ھەوزو
 سەراوو بەندو جۆگە لە کانی دا بە چەشتیکی نەندازاری دا بەش کردبوون ،
 ئەوجار دیمەنی ھیران و یرای باخو باخچەو رەزو چیمەن و گول^۷ و گولزارو
 تریفی ئاوو تروسکی بەردە رەنگاو رەنگەکانی مەوی سەرخۆش دە کرد .
 صافی و دەنگی خۆش : کاک ھەمیشە چەند دەرو پشیکی دەنگخۆشی لە لا بوو
 بە تاییەتی فەقی خێرو درویش مەقاو حاجی عبداللہی د. فەژدن کەلە کواری
 دیو خانە دا دنگیان لی^۷ ھەلدا ئیبا بآندانیان بە ھەواو دەو بساند خۆ بە تاییەتی

که هه لښه نه وړو ، نو دواړه کانی کاکیان د خوښېدو د کاکیان به جاري کې د خړو-
 شانو پوې د هه زوړه وه کوو د پزېښې بارانه فرمېښکې به سر پروموتو
 ریشې دا هه لښه وړاند . هر کاتیکې صافی به تابه ته هه ولیرو د دشتي دزه به وېو
 یازینو ی شیخی و شوو پټنای تر دوو مټی د دنگ خوشی کې به ژاردی له گڼل
 خوې د هه گپړا پو نمونې شه بدای صافی نه پټنای د دنگی خوشی دا به سر-
 برده به کټان پو هه لږ پزېزم که له خوې و کوړه کانشم پستوه :

چند جاري کې له موصول به غدا به که به شام و کولانا دا و ابر دوه له کاتیکې
 که د ننگېکې خوشی سروف یا گرامانو کې کوې لی بوېی به پې ووزه (اختیار)
 له وې راوستانوه که زوړ پشی کار لی کر دپا به به کول د هه گړیو فرمېښکې هه ل-
 دوه وړاند ساهو شوېنه چاکا یا خراب رادوه ستا ناگورانيه که کونای د هات
 پو نمونې دلرا گرتو د دستانه وېو همه گنداری و دلرا وانی و سازانی
 صافی به سر هاتیکې ترېشم و بیر هاتوه چېنگای خوشی یادی نوی که موه :
 روژیکې نه مانگی روژ و وړاند کاک دل دوه وون پاک له گڼل کاک نوی
 برای و چند برادرېکې تر دا له لای به د د دانیشتوون له پاش مار به کی پوې
 کون هه ستن باچین دبدیښکې هه ونیش بکین نه وانیښ کوتیان قوربان کاک
 هه وني به روژو نیه بچینه لای وی چ بکین نیر به شتره . کاک فرموی ده که
 مالتان کول بی پو گیلې و نه زانیتان نیمه د هچینه لای هه وني نه گهر به روژو
 بوو نیمه ش پوین خو که پو نه بوو نیمه ش پوین نابین ، نیر چونه لای وی .
 داخه که له دواړی نه مېني دا چاود کانی کوو که مېنا بوون ، با به وړی
 بېر موه کاکې همدانی که و کوو کولی گولاوی هه موو شوو پټو کوړو

هر يېمېکې ده کرده بهه شتيکې خه ملاو و بوخوش ويا هم ده نکوت بولبولی
 - هوداسه ری گولانه داخی گرانم نو گو له بوخوشو نو بولبوله سرخوشه
 نه (۱۹۴۱) دا پيرو بالی هلو راندو روانی پاکي به گيان نافه رين نه سپار دوه
 له گوندي هيراني له نه شکوتی (شيخ سلیماني) دا که غاريکي دانامشراوو گور-
 ستاني بنه مالهي واه له گوريلک دا بډ- زرا که له سرده می زيانی دا به ده سقي
 خړی بوخوی هه لکه کندبو .

به لږي نو دؤسه زاناو پابه به رزه و نو برادوه دل- و زده شم به فهرمانی
 چاره نوم ه ناجاری به جتي هشتم ، رږزگاری چه بگر به دور خسته و می
 نو بود پزه ناودارو نه مه گدارو دل و زده داغتيکي دېکي وای به جگر گوه
 نام که تا موم له بیرم ناچته وه . بهه شتي حدوت کورو چه وار کچي نه پاش
 به جتيان نو با چيقي ته من ناوی کوره کانی ده خرينه پيش جاوانه وه :
 ۱ - حاسي کاک مه لا علی که کوري هره گوه نو پؤست نشيني خوبه تی .

۲ - حاسي کاک مه لا عزيز ۳ - کاک مه نوهر

۴ - کاک جه عفر ۵ - کاک عبدالقادر (غونه)

۶ - کاک جنيد ۷ - کاک عبدالکريم (ياه شيخ)

سهرنجيک له وهی که نه وه ديوان نيهو که شکو له : له پرووی نه وه که بيجکه
 له صافي (کاک ثاني) باو کي چه ند کور يکيشي له و پزه دا ده ستلا تدارن وام
 به به رزه و نه دزانی که له لا پيره (۸۵) دوه چه ند پارچه هه لېه ستيکي کاک (ثاني)
 باو کي له لا پيره (۸۸) دا چه ند هؤنراو يکي (صفوت) و له لا پيره (۹۴) دا
 پارچه هه لېه ستيکي (سؤزی) ، و له لا پيره (۹۷) يش دا پارچه هه لېه ستيکي
 (ووريا) بو يادگاری بنه مالهي به رزی هه رانيان چاپکري .

« سوپاس »

له‌رووی ئه‌مووه که کاک حاجی مه‌لا عه‌لی دیوانی خوا لی خوشبووی
باوکی پیشکش به‌چاپخانه‌ی کوردستان فهرمووه کاک عبدالقادر غه‌وته‌ش
(سوژی) هه‌له‌بژی‌ری کردووه کاک عبدالکریمی باب‌ه‌ش‌بخش سه‌ر‌رای
هه‌له‌بژی‌ری دیوانه‌کشی نووسیه‌نه‌وه له‌کانگای د‌ه‌وه ده‌سکه‌گوتی بۆن
خو‌شی سو‌باشیان پیشکش ده‌که‌م .

گی‌وی مو‌کریانی

وورده خالی ایسته که ش نازی^۷ امه ر بهرین ددکا

جاوی مازی دائما بازی به ناهووی چین ده کا

روزی چیرنه عاده نه ددنی حه نایی کامه گهر

سا کراچی دی، بہ خوبنم پہنچہ کھی رہہ نگین دہکا

طیریں دل^۷ نام ناوہ دہر ماچیت و نہو حدی چو بہ

چونکہ یارم باز پیکہ نہ خچیری ۔۔۔ شاہین دہکا

حقى كوشنه‌ي خوي نه‌دا نه‌غبارو نه‌ماياري من

فانلیکه دهی کوژی خوونیش لی تضمین دهکا

گهر مہر امی کوشتہ یارم چہ با کم سہر نیہ

وائے ہف ئے ما کہ دایمی بہ من خوینین دہ کا

زای هیجران زور به پیشه هر که سی نه بدیتووه

بیٽو بنواری که دل^۷ لهم دمردہ چون نالین دہکا

(صافی) تو ی شادی به ماوی چاو ده چیت و که چو

جیو بکا لہم طالعہ خاشاکی خہم واشہین دہکا

يار له بهر نازی جووانی مامره ساره م دهکا

یا له نالہی عاشقانہ دیو و له عالم گم ده کا

لہٰ علیٰ لیبوی شامہ ملکی دلم خاصۃ شہرہ

حقیقتی بہو خاتمہ دہ عوایی جامی جہم دہ کا

ناهی سینه‌ی عاشقانه و اجبهانی گرتوو

لهو بزانه گهر ده‌ماوند به‌عزّه جاری^۲ تم ده‌کا

روو و خالی ره‌ونه‌تی لالو و نه‌وشه‌ی ساندوو

لاله داغداره و نه‌وشه‌ش بو^۲ی هدر ماتم ده‌کا

من نیجاره‌ی خرمه‌نی غم بو^۲ دلی مسکین ده‌کم

سوئی طالع دبت و هجرانی له‌ر من زهم ده‌کا

دل^۲ نه‌مه‌گداره و کهچی مه‌جوبه نازاری ده‌دا

خه‌ل‌تی بو^۲ بیگانه وایه نه و له‌که‌ل^۲ محروم ده‌کا

(صافیا) دل^۲ مائی ته‌نهایی بی^۲ عیبی نیسه

عبله‌تی سه‌ودایه‌تی همره‌ز له‌جی ی بی^۲ غم ده‌کا

دل^۲ له‌بو^۲ مه‌جوبه دیسان گریه‌وو زاری ده‌کا

وا له‌هر دوو چاوه‌کانی خووی^۲ن و ناو جاری ده‌کا

وا سراسر رووی زه‌مینی گرتوو خووی^۲ناوی نه‌شک

دوودی ناهیش روژی پو^۲شی و ناسمان تری ده‌کا

زۆر به‌نازاره دلی زارم له‌هر هجرانی یار

ناحقه نه و عالمه له‌و زاره بی‌زاری ده‌کا

مه‌رحه‌بایکم بکا بو^۲ دل^۲ فریبی منیه‌تی

ومرنی^۲ نه و بی^۲ رحمه‌کی بو^۲ عاشقان یاری ده‌کا

ری موسولمانی له دل^۶ نشت بهرچم و نه گریجه کی
 بوئی^۷ تبتیش و بهادی زولنی زاری دهکا
 چاره نوری یاره بوئی ریگه ده رشتنی به خووین
 عه بی لی^۸ مه گره که نهو بیچاره خووین باری دهکا
 قات مه لین یار بی وه فایه و به ناحق ده بکوژی^۹
 بیکوژی^{۱۰} یا نه بکوژی^{۱۱} (صافی) فیدا کړی دهکا

دی بولبول له دهوړی باخی گول^{۱۲} یاری نه کا چیکا ؟
 له لوی خونچه هر دم شیوه نو زاری نه کا چیکا ؟
 زمانه له زره^{۱۳} روئی و دموری زیلله^{۱۴} واهات
 تیر یاران له مولا روو له لداری نه کا چیکا ؟
 له نای گهر موه و لایو به بارو هیشه تبتیکه
 له نای چاره کانی خووین و نلو جاری نه کا چیکا ؟
 شوی هیجران خه یالی یار دهکا اصلا خهوی نایی^{۱۵}
 بهیادی روژی و وصلی حمز له پیداری نه کا چیکا
 به کفری زولنی ری^{۱۶} نیسای به سنووه بوئی^{۱۷} دل^{۱۸} تبتی^{۱۹}
 و دکوو منمانی دائم مه یلی زینتاری نه کا چیکا ؟

دلَم عهیبی نیه گهر رووی زهوی تهر کا به خوینی ته شک
به ناهی دوودناکیش ناسمان تلری نه کا چیکا؟

له لایبی فیرقه تی یارو له سووی مبعنه تی ته غیار
له ههر دوو لا دلی مسکین رجا کوری نه کا چیکا

هه وای یاری له سهر ددرناچی اصلا لهو جه قای دووری
دلی بیچاره کم ههر دم وه قادی نه کا چیکا
نه گهرچی بی وه قای یارم جه قای دا نهو دلی مسکین
وه کوو (صافی) له بهد بهختی فیداکاری نه کا چیکا

نهوا غزوی غهمی بو غارنه تی دل کرده به اغاره
وه سکوو هه بهاوی عارب سا عشیرو عیله ههواره
مه لاین دل بی ههواره تره نو که با به تالان چی
له لای خویشی عه گیدو خانه دانو پیکه سالاره

نهما چیکا له گهال بهختی ره شو نهو چهرخی کچ ره قتلر
که سهر عه سکر بهدائم بو سوهای غهم فرقه تی یاره

ههزاران قوشه تی غهم بی به بی سهر عه سکری یارم
دلی دیوانه هه لئایقی نه گهر بیکن به سهر پاره

ولى بېچاره به ټيمرو حېمايه لازمه بوناب
 نه ورك عالم بللى عئل و عشيرت بووينه بى كار
 له هختى ټيمه دا ټيسته به عه يبو عاره وا ياران
 خصوص لهم وخته دا چو نكي له چنه جيوه برينداره
 و..قاي عالم نه ما غېرمت خه لاس بوو (صافى) ټيسته
 به ناكه سواره دل چيكا كه جهيشي غم به ملياره

دل بهر دهردى فېراقى ياره مه پلى مه ي ده كا
 گري ي لده نكي سازو غودو به زمى نايو نه ي ده كا
 سهرده مې مه ستو خوملو خادى مه پخانه به
 ودهختى ته سبيحي لده مته سو فې به حه بجه ي ده كا
 ري زى وايه زور به كه يفو پيكنين و خه نده يه
 باعزى شو مه جنونه دائم گريه بو له پلى ده كا
 به عزي جار ان عالم و عاميل و عابده خو به تي
 وه قتي جه هل و فيسقى زوره عالمى لومه ي ده كا
 پاي ده ليم نه ي دل و مره نه پيراني ياتورانى به
 نو له به پني هردوو جيكا روو لده مته ي ده كا

دل نزانم شينته يا سهرخوشه يا ديوانه به ؟

يا الاهي نيشي وا عكسي به من تاكهي ده كا ؟

دوور له ياره دل له بويي نني ثباته (صافيا)

ناكرو لهو سكه مرگه دا نني نښخيارى وهى ده كا

چلوه كم چاوم به دائم نښنظاري نو ده كا

شهو به يادي عارضت يادي گوتى شهبو ده كا

راحته نه لگرت له عالم وا له مه هدي سينه كم

طفلي دل بو دا به نني وصلت وهما روړو ده كا

چونكه بلوى نه ينا سها گهردي له ژيري نعله كوت

دل له تاوا خاكي گشت عالم به سهر رووى خولا ده كا

قه تره بى ابوى نه كجارت بنيره نهى طبيب

وا نكزاي سينه بى مهرهم چ صفتو سولا ده كا

وا دى عيشقت نموند دووره به روژ نهى ناكړي

به يكي دل بويي سكون نابى به نلو شو رو ده كا

تلورى عيشقت دمرووني وا سهراسهر گرتووم

دوودى ناهم وا له سهر چهرخى به رين بلون سولا ده كا

جه نيشي هيجرانت به جاري مولكي جسي گرتووم

بويي (صافي) له زمانيه له شكري غم كو ده كا

به احتیاجی پابه ندیم به قوربان
که گیراوم به داوی تازی گیسووت

به ناری عیشقهوه مه منیزه جانان
دمسووتینی به بالله کفن و تابوت

به غه منهنی تو برینی من هزاره
موژت به سیه له گهل نه پروت مه که جووت
به کوفری زولفه کهت دل و درمه گیره

کهوا سالیکه له بو میجرابی نه پروت
به خه نجر چاره بی دل ناکری وا

گرفتاره به سحری چاری جادووت
به سر سهودا ده کا (صافی) به پروی تو

مبانی پیچی به رچم خالی هیندووت

بازی دووری وا به تیری غم دلی کردم نزار
قهت معینکم نه بو و عهزم بیانه کژی یار

دردی دووری به و طیبیانه عیلاجی ناکری
زاهی تقدیری نه زمل بادارووی لوقان چکار

نایری هیجران له سینهم دای کفنم بو چه
 خوئی له بهر نهم ناله ناگری سهنگی تابووت و مزار
 نهی ره فغان عبلله نی دووریمه دهمم لی مدهن
 قهت شفای نابه برېنم تا نه گاته دهستی یار
 تاوqi عشقی ویم له گردن دا نه جاتیم بو نیه
 کوشی بی فایده به یادی خه لاسی رستگار
 من گه دای کوی نیکارم پادشاهیم کی دهوی
 دمو له نی دونیاو قیامت بو چه بی چلوی یار
 عالمهت بیزاره لی (صافی) له بهر زاری بهسه
 مقصدهت تفریض بکه بو خالق پهروردگار

نهی بای صبا هسته له حالیم بهوه هوشیار
 شرحی دلی ماتهم زنده کی من بهره بو یار
 لهو فرقه نی نهو وا رهه قی ماوه نه عومرم
 نومبندی حیاتم نیه رووحم نه بی غه مخوار
 تاجیلغه درشدی شو غریب گو گله می هه بهات
 و سلنله نه جات پوله سه بی چاره کیمی وار

کیمه صوره مزعلله فی عشاقه هه رگیز
 تیماره منن به شقی بوق زومره بیبار
 لا أَمْنَعُ عَنْ قُرْبِكَ مِنْ لَوْمَةٍ لَا تَمُ
 ان أصبر فی بملک قد احرق بالنار

لو جسمی بمید اک فالروح قسرب
 ان ترحم بالروح وإن تقتل فالخار
 من مهنتهم نه زان باده بی صهبای تو لا کین
 این سیری تو در جلوه گهی عشقی تو هوشیار
 کاشانه بی لاهوت بودد لایقی آنکس
 مالو مهر و جاننش کی نهاده بهره می یار
 خوی کوردی به (صافی) لهه وای عیشقی تو بیستی
 کوردی ، عهده بی ، فارسی و تورکی به ووه نه شمار

((م))

که رۆژی وصلی ناوا بوو به چاو گریان نه کهم چیکم
 شهوی هيجرانی وا داهاات که دل بریان نه کهم چیکم
 به کینه می من درو باره چه رخی که چ واکج مه داری کرد
 منی پی طالیش بهو نموعه گهر دهوران نه کهم چیکم ؟

به بی یارم حیات ته لځو نه بهل شیرینه پستانه
 له بهر نا گهر روحی شیرینی خټوم قوربان نه کم چیکم
 وه کوو دهوری نه لکه دايم یار نه يم یاران
 فراموشیم به کي دی دل که سرگردان نه کم چیکم
 نه گهر درمان نه کا پیداری دل بی وفا یارم
 له دمر دی بی دوا گهر چاوری لوقان نه کم چیکم
 وه کوو یوسف له زیندانی غماحه پی غریزیم
 له بو ته سکیی جاری روو له لای که نشان نه کم چیکم
 طیب نه بت و دموای دمرت نه دا چارم نه (صافی)
 به مردن گهر عیلاجی دمر دی بی درمان نه کم چیکم

توبه دزانی بوچی یادی دل بهری ره عشاء ده کم
 مایلی به دناویمه بوچی کاری بی به روا ده کم
 سر له سر سهودای ترو دل له پای بی به کت
 بوچه جانا سر و دل همدوویان ریسوا ده کم
 مو لکي میسر م بوچه گهر مای که نعمانم هبی
 چم له بازاری زوله یخا یوسنی سهودا ده کم

چاوه کم چاوم له بو چاوی تو خروین باری ده کا
 وامنیش هر لحظه بو تو شین و واوه یلا ده کم
 مه یلی من هر مه ستي و رهندي و شاهد بازی به
 واه بهر میجرای نه بروت تاعه تو نه قوا ده کم
 من لده ست دونیایي دونو عالمی واه بهر
 روه بی شکوار ته واضح بو شه می به غدا ده کم
 (صافیا) هیران وه کوو نیرانه جیرانی جهیم
 ساکوا بیتو توکل دائما به خودا ده کم

باری خوم لی زیزه بو به حهز له مهرگی نهو ده کم
 شهو که بی هوشم له ناوی واه مه زانه خمو ده کم
 بو شکاری مورغی وه حشی نه که مه لوو شاهینم
 عشقی چاوی بازی خوم بو به راوی که ده کم
 روژ به یادی رووی هه نا هتواره هر هاوارمه
 شهو به فیکری زولنی تا سجه بنی ووجهت لهو ده کم
 لهو دلارامه پیوسن وادل نارامی نه ما
 جار بکی چار بکی مودم کا ده خالمت بهو ده کم

به سیه یی ره چی به قوربان پایه مالی خه م بووم
 ری ی نه جاتیم بو نه گهر تو نه ی خه مخواره کم
 نه شکی چاوم نه رزی داگرت دوودی نامم ناسمان
 بو به واردهش داگه را لهو نه ای نه نه شباره کم
 وانه چی ی تیشی خه ده نگت تا به ریوژی حشره وه
 خووی یی لی ددری یی به دانم لهو دلی زامه ساره کم
 (صافیا) ساحال به به بشانیم له غایهت دمرچو وه
 روو حه نام ره چی بکه بهوشه مین و گریه زاره کم

له بهر مه یلی مه یی عیشی تو وه یاری وفادارم
 له نه کیه و خانه تا دمرچووم ، خه ربکی دیرو زیننارم
 له بهد کرداری من روو ودرمه گیره نه ی شه یی خوبان
 که تو روو وه ربگیری کس نه گهر بیته خه مخوارم
 له دووریت لذه یی من پایه مالی زبلله نه هه رده م
 حه یاتم بی جه مالی تو مه مالی ژینه نه ی یارم
 نه گهر شه می جه مالی تو م نه بی ریوژم شه وی تاره
 بینای نووری چاوانم نه تو ی مه یی ضیادارم

نهوه نغم عجزو شادی ، وصلو هیجران دیوه نهی یاران
 له روژی حشر دا اصلا نه حاجت جه نه تو نارم
 له صفحه ی عشقه و گهر سیر ری ده همت بینه نیو غلام
 هه تا مه حشر چکس سجد یکی بابا شاهی (غفار) م
 له جیلوه ی نفی و اثباتی تو وه ک (صافی) به روژو شهو
 دمی بی هوشو سهرمه ستم دمی بیدارو هوشبارم

حه قینم گهر فله ک یاران به نهایی دل بسو تینم
 جهازه گهر زمین په کهر به خوبنی دینه بر شینم
 له ده منی غم جوانیم روژو پیری روو به رووم واهات
 له مه ولا چو ت مودارا بیتو نایا چو ن نه بی زینم
 له عشقی له یله کی بی مه یله کو دونهایی دوون هه یات
 سهر یکی راحه نیم ساتی نه بوو دایمه بالینم
 له مودی دل له جهرگی کول له داخی سینه کی موونلو
 به روژم دادو روژویه له شهودا شیوه نو شینم
 باینه شوخه کم بی ره هی ناچهنده بی وه قاناکه ی ؟
 به ساتی خونه چه دلته نک بم وه کوو گول جامه بدرینم

به ریشی سپیه و یاری نه کردم به ختی ریش جاری
 منیش بویه که عادت عاجزی و رسته مالینم
 له زاری من مه کن بیزار (صافی) زور به نازارم
 له داخی سینه کی سو و تاومه نه و ناخه هه لهدینم

حه بیبا خوٚ نه زانی بو له عالم بی موبالاتم
 له طفلی سینه ریش و دل به نیش و مهر به مهر سهوداتم
 زیانی من له عشق تو مه زانه غیره نی خوٚمه
 سبب و ابرو به منداالی له دمردی عشقی راهاتم
 له خالی نه و جوانی دا جوانی توٚم مو سه لاهم برو
 له مهولا چون به لایی پروو بکم شه بدایی بالاتم
 دهمیکه به ندی جینی بهر چه مو پیچاوی کاکوٚاتم
 به دائم زارو خه سنه و دهست به سته ی زولنی تاناتم
 سهری خالی له سهودا کت چلون سهودا نه کم جانا
 سهری بازاری نه غیارم نه موحتاجی کالاتم
 سهراپا گهر همووم عهیه له جاهی توٚج کم ناهی
 نه گهر ره جی بکی چونکی غهری زبری دمر گاتم

گدا زادی نووہ (صافی) حق نازادی بہ قربان
خہلاتم گہر سیاست بی بہمنوی نہوا ہاتم

لہاوی دمدی دووری تابہ کی بی شبونو نام؟
مودارا چون بکم ہم حالہ دا بہم عومری کو نام
لہم زینہ گہلی بیزارو ہم مانہ بہ شیمانم
بہ پی رحمت لہ دونیاو تاخیرت لام وایہ گومرام
سرای دل تیتہ تریکہ بہ پی شعی جمالی تو
سارہی تالم نہحہ نیقایت لادہ نہی مام
چیہ حوکی سلیمان حشمت و جہم جاہی نہ سکندہر
بہ پی فرمانی تو ہم روتبہ بہ بو چیہ نہی شام
گداپی تو ہم گہلی بو خوشترہ لہو مسندی شاہی
نہ نہم کافیہ قربان کہ عہدی زبیری دہر گنام
لہیلہی رححہ گہر قاصد بہ تحفیکی ۔۔ لامت پی
لہ زبیری قاصدیت جانا بہ سہر خاکی قدہم گام
نہ گہر جارہی تر فزمووی سہ کی دہر گای منہ (صافی)
ہتا مہ حشر بہ بو من مقامی عیزت و جام

(بهمنه)

به قامت خدایمان به پرو ماهی تابان
فیدای توّم گدای توّم عزیزم

دهمّی پیره لایمان بنوّرهِ غولامان
به چای باز به غمزه و ناز عزیزم

له دردِ حزینم کولاوله برینم
به درمان نه توّی لوقان عزیزم

له بهر چای کالت له عیشتی جه مالت
دهمّی شهیدام دهمّی ریسوام عزیزم

له دوو لا کوزاوم سهرایا سووتانوم
به ناری پروت به دوو نه پروت عزیزم

تو شاهی جیهانی نورووحی رهوانی
جه باتم توّی نه جاتم توّی عزیزم

وه کوو (صافی) هیران فیدای شاهی گهیلان
منی مهفتوون منی مهحرزوون عزیزم

آبوری بهلاوه له دوو لاهانووه یاران
 یو قهتلی سهری عاشقو مکهینو هزاران
 معلومه که دمر ناچې له بهر تیری سواران
 چند دهنه لهدم قازوخیان داوه دلی من

سهر قافله چی دهستی منت دامنه قوریان
 ماژو به عجل مه حمله لیلا به هموو نانت
 مه جنون صفتان ماونو لهم ریگه پهریشان
 بتی چاره له یارانی بهجی ملوه دلی من

دائم له همدایی تو گه لی حالی به شیوه
 همدوم له جه قای تووه وا که ونووه جی--وه
 نهو قور به سهره روحی گه یشته سهری لیوه
 دمرمانی بکه تا کوو نه فو تاوه دلی من

نه ی بایی سبا قاصدی جاتانی روح نه فزا
 نامه غم و دهر دو نه لمم تو بهر به غدا
 تا چند له نهو محنته دایی سه کی دسرگا
 موددیکه وه کوو (صافی) که شیواوه دلی من

موددیکه له هجرانی تو شـیـوايه دلی من
 سرگشته و بیچاره و ریهـوايه دلی من
 په یوه سته له کټوانو له سحرایه دلی من
 مه جنون صفت مائی له یلابه دلی من

نهم و محشیه اصلا که له بو نیمه نه بو ورام
 هرچنده سعی و کوشش نه کم نایسته ټیو دام
 نایا له سر نهم شوړشه به چی نه بی نه انجام
 نثارۍ که لم و محشیه په یدایه دلی من

سه و داسرو دېوانه و حهیرانه هموو دم
 بو یارو بو نه غبار شریکه له هموو غم
 فارغ نه بو به که لحظه نه گهر زوړو نه گهر کم
 ناشوفته و پر شوړشو غه و غایه دلی من

دائم له غمی هـشـتی تو وا خانه خسراه
 به و ناوړی دوورینه که و سینه که به به
 بیتاره مه گهر بویه که نازاری سهـوايه
 به د بهختي نه پی چی لهج دامایه دلی من

بهو زولنه نه سیری مه که دیوانه بی تو به
 مه سجون مه که خادی دمر گانه بی تو به
 مه فتوونی جه مالی تووه په مروانه بی تو به
 موشتاق قدو قامنه ره عتابه دلی من

دووری لهو ته من دمر به دمر بی یارو دیاره
 بی مون سو بی یارو بی زارو نه زاره
 بیمار بریندارو جه فکیش و هزاره
 بی چاره به وارو بی له مولایه دلی من

بی رحم و وه فانی به سه نه بی یاری و مظار
 شهیلای هوای تووه نهو (صافی) بی چار
 پابه ندی دوو سه د غم بووه لهو لومه بی نه غیار
 جی بی چاره سهری دمر گه بی به غدا به دلی من

جانا له غممت والهو حه برانه دلی من
 سرگشته وه کوو وه حنی له کیوانه دلی من
 دائم له درو دهشتو بیابانه دلی من
 موشتاقی وصالی روخی جانانه دلی من

مه علومه سیای پهرچه مه وا به ختی سیا کرد
 زیناری دوو زولفه که له دینی ته وه لا کرد
 لو مسمی مه که گهر پرووی له نانی کلیا کرد
 بو ره مسمی وه فا شیوهی سه نضانه دلی من

ناسوودمو قارغ نه بوو املا له غمی تو
 قهت حریفی وه پای جاری نه زانی له دهی تو
 چونکی صهری خوی ناوخته ژبری قهدهی تو
 بو به وه کوو زولفی تو پهریشانه دلی من

په روانه صفت که ونووو سوو تلوی چراغنه
 وه که لاله له عشقی تو دروونی هسوو داغنه
 موددیکه له هجرانی تو بیمارو نه صافه
 بو به هسوو دهم تالی لوقمانه دلی من

بۇ غارنى ملكى دلى عوشاقە ديارە
 تابوورى غەمى كۆيە زياتر لە ھەزارە
 تەسلىمى قەزا لازمە ياران نىيە چارە
 چونكى لەسر ئەم جەمە قوماندانە دلى من

دل^۱ كوتە خياللات لەبەر خونچەيى لىوى
 وەك نوقتەيى مەھرومە ئەگەرىنى نەبزیوى
 بەر فەكرە لە باخى سەمەن و سونبول و سىوى
 وەك بولبولى يىنچارە غەزەلوانە دلى من

عەبدىكى وەقادارو جەفا كىشە لەھىجران
 وا كەوتوو وەك (صافى) لەدەرگانەيى گەيلان
 بىم دەرە سەرە كۆزتى لازم نىيە قوربان
 لەم جەژنەيى قوربانە كەقوربانە دلى من

من و دل (۵)

من و دل نیمرو شوخه له خوشی بهك بهدی کردین
له جایی له علی سرخوش و موقیمی میکدهی کردین
هرتا مه حشر خومارو مهستی نازو نهشته کهی کردین

بهغه مزه‌ی چای مه خوری سیاهی مهستی مهی کردین
بهماچی لیبوی مستفی له نه نواعی مهزهی هکردین

به نهو یار دلبین یاران چی به سووچو گوناهی من
نه سیم نه نگوت و شهو روئی چه من والا برو ماهی من
چه قهواره مه گهر قوربان کهوا بهمنوونه رایجی من
نرازا بهندی سوخمه‌ی نالی گولناری به ناهی من
که چی دهستی له سر دانا له سیری باخی بهی کردین

له بو بهك مهرجه بابی چوومه لای یارم به سرخوشی
نیقابی خسته رو خسارو به جاری کهوته خاموشی
که وم دی روئی نیراهی دل و سه برو نهراموشی

(۵) منی تا که کانی پیشه‌وه می (صافی) به ، تاکی چوارم می (ناری) به
تاکی پیشه‌مبیش می (طاهر، بهگی) به .

به هه‌وری به‌رخه‌م و زوێنی روخ و نه‌بروی که‌داپۆشی
له‌شهوێ روئینه‌ی به‌دری هیلالی به‌که‌شموه‌ی کردین

رِه‌فیتانم که‌سی عاشق نه‌بی له‌م سیریه‌ نازانی
له‌لایه‌ یار حه‌یات به‌خش و له‌لایه‌ قاضی جانی
له‌هر دوو لاوه‌ ته‌سلیم بلین ده‌ستم به‌دامانی

ته‌ که‌رچی کوشتنی خو‌ قاضی الارواحی موژگانی
به‌قانونی مه‌سحابی به‌خه‌نده‌ی لێری حه‌ی کردین

له‌بۆ خو‌وین رِیژی عوشاقان نیکارم که‌رچی بێ باکه‌
وه‌لێ نه‌ی دله‌ له‌رووی ئومیده‌وه‌ جله‌ی ته‌ماشاکه‌
مه‌لێ (صافی) زه‌مان ئاخیریو که‌س ئه‌مه‌دی که‌س نا‌کا

ده‌وایی ده‌ردی دله‌ (ناری) له‌ (تاهیربه‌که‌) نه‌ناکه‌
بلی ئه‌سرو گولنده‌ی به‌تیری جه‌رگی به‌ی کردین

« چوار خسته کی » (*)

و در نه تماشا دوست و احباب
 نهو بی ره جهمی دیم له مو حبان
 چه بیری دیردم چند دا طیبیان
 دهرمانیان نه کرد زای غریبان

بولبول که دائم به شین و زاره
 حقیقه که غونچه ی لده ست نه غیاره
 نهو گول^۲ هموو دم هر له لای خاره
 بو شهرم ناکا نه هه نه لیبان ؟

بو بی له لای یار من هاوارم کرد
 رازی دلّی خوّم پاک اظهارم کرد
 دمرده کی به نهان عمرزی یارم کرد
 چونکی وون نابی دمرده له طیبیان

(*) صافی هم هه لسته ی له دیوانی حافظه وه کردوه به کوردی
 وه له خو شیه وه خستوو به ته سهری و کردوو به ته چوار خسته کی .

خوواجه شادی بی بهس بی غمگینی
 بو دلی موشناق هـ هر تو موغینی
 یارب نهو جارەش بیکه بیبیـنی
 چاوی موحیان رووی حەبیان

قوربان با بهس بی اوقاتی فصلت
 له ریگه خودا بو کانی نهصلت
 نهی شاهی خووان له خووانی وصلت
 تا که هەر من بم له بی نصیان

نهی دل له شوړه قەت نه بووی شهیدا
 گەر مه یلت کردبا وه لای به غەدا
 (صافی) ش وه ک حافظ کی ده بوو ریسوا
 نه کەر گووی دابا پەندی نه دیان

غریبچی نهو بهاری گول^۱ در چوو له ده تی باخوان
 بولبولی در ده داری^۲ دل^۳ زاری گه یشته ناسمان
 بایی خه زانه دهنگ نه دا گول^۴ که به زمردی ردهنگ نه دا
 بوا بوله سر له سهنگ نه دا خونچه له باغ دا نه مان
 نه دلی بی قراره کم کوته هوایی یاره کم
 سهبری له کیتوه چاره کم زه حه نه دهردی وا گران
 دوری فهلهک به حبله بو فاصله به هاری بردو چوو
 رهنگی خه زانی دامه روو جووله به لایی خسته جان
 دوری یاری خونچه دم خسته سر دل^۵ نه له م
 وا نه سا له دوری خه م دهردی فیراق نه دا نشان
 هجرو فیراق دل^۶ بهرم داویه له سینه خه نه جرم
 شه کرد به لایی کئی بهرم روو له چلا کم الامان
 یادی وه فایی کئی بکم مهیلی هوایی کئی بکم
 چاره له لایی کئی بکم غهبری خودایی موسته مان
 ندی فهلهکا خه نام نه کینه بی تو^۷ له من چی به
 زولی وا کس نه کرد به دهرهقی من له انسو جان
 (سافی) له دهردی فیرقه نه چاره بی حالی زه حه نه
 زامی به تیشو نه مزینه دل^۸ به برینو تیشو ژان

« و »

حه بيا دل گه لي بيماره بي نو
له بهر دوورى له رووح بيزاره بي نو

فراموشى نيه بهو خه لقه ئيستي
له لاي نه قشكي رووى ديواره بي نو

هموو دم واه گوښه بي كه سي دا
به شين و زارى و هاواره بي نو

نه گهر فرموى چلون ماوى نه بوستي
له نهم سگه مرگي به بي عاره بي نو

شوى هيجران له به خي دل دريژه
كه روژى تالميش تاره بي نو

كه شادى دوزمن و غم دوسته قوربان
جهفا يارو صفا نه غياره بي نو

غهي خوئ بهس يوو (صافي) وائهميستي
دلي غمباريشى سرباره بي نو

لهه شتي يار سهودايي سهريكم بوو
 نه ما به به بعب نه غيار بو جان خه نه ريكم بوو
 سهرمه شتي خه تو خالي ويري دل و ديني من
 بو ناييني شب خيزي ذكري سهه ريكم بوو
 لطفاً چده بي جانا ميسرو كه نهوازيه كي
 دوو نيكه له باخي رووت حصه ي ثمر بكم بوو
 نه قدي روو حه كم بو نارد كالاني وه فاكه ي بي
 نوحيني كه فاكه ي هات هه لا زمه ريكم بوو
 نه ي كاش شهوي هيجران بوو به صباح الخير
 چونكي كه له روزي رووي مه يلى نهزه ريكم بوو
 لهو په رچه ي شيواوي داوي دلي داناوه
 بهو غه مزه بي دوو چاوي كونكون جيگه ريكم بوو
 گولزاره له گولزاري بو خونچه گولي زاري
 گول كهونه شه كه رباري وا گول شه كه ريكم بوو
 نوخته ي ده ي مو هو مه نهو حيكه نه مه كنومه
 نه غيار لهوه مه حرومه بهس من خه به ريكم بوو
 رووي شه مي شهودمو خال نوختيكي سوه بدايه
 له دوو نه نره (صافي) نوري بصريكم بوو

ئەو پەرچەم ئەگرىجە ھەموو دۆزەنى دىنە
ئەو زوانو رووھ ئافەتى سەر روويى زەمىنە

عەشت لەڧلەم ئابە ئەك عارزە قوربان
وەك تورەيى شاھان كە لەسەر روويى نكپنە

عالم چە دەزانی كە ئەمن كۆشتەيى كىمە
لەو تەرى موزەت زاھىرە دائىم كە خووبە

بى عارە دۆل چەندى جەفای دەى حەقە ئەمما
جىۋى رەحەمە گوتم چونكى رەقىب والەكەمىنە

دل بووینە كەباب بۆ مەزەي دېدەي مەست
قوربان لەوە مەلۇمە كە لىسوت نەكە

جاا وەرە واغەرقەيى تەۋفانى سۈرۈشم
بى نوحى وەقات ناپى نەجاتم بە سەفینە

(صافى) كەلەخاكى دەرى توۋ دوورە بە قوربان
سەك مەرگى نەبى ھىندە چلۇن قابىلى ژىنە

جو بيارى چاوه گانم ږووى زه مينى گرتووه
پوه سه خراى سينه کم سه بزى غمي شين کړدووه

تهى ږدفيقان مهنى نالينم مه گن بى نيكخيار
حاله تيكه موبته لايه دل لده منم دمرچووه

ناصحا وه عزى سه پوړى دامده بى فايده به
من له مكتب خانه ي غم دمرسى عشقم خرو بندووه

خوت نه گهر بى بېكوزى خو شه له لام نه مارد قېب
وا ده لى مه جو به قه تلى تو ي به گوى من کړدووه

هيچ كسى نايى به هاوارم له لاي نهو عالمه
واله بهر ناله و فوغانى من قيامت را بووه
ده نه بى پوه نه خوشانت نه گهر بى ي نهى طبيب
د مرده دارانت له خوشى تو شفايان ها تووه

عومره كم صرفى و فات بوو مېرجه بايېكم نهى
وا دوزانم روو حېم مېلت له سر من لاچووه
دوور له بالاي تو بيناييم كو پوره هه نايى به كس
روزو شه و بيداره چاوم و امه زانه نوسنووه

حالی (صافی) گهر ده پرسی والهدس هیجرائی تو
ماتو مه بهوونه له گوشتی بی کس دانیشنه

نخوا غزوي غمي بو غارنی دل کرده به لغاره (۵)
وه کوو هه بهلوی عارب سا عه شیرو مبله هاواره
مه لئن دل بی هاوارو ترسه نوکه با به تالان چی
له لای خوشی عه گیدو خانه دانو بیته سالاره
نهما چیکا له گل به خنی ره شو نهو چمرخی کهچ ره قنار
که سر عه سگر به دائم بو سو پای غم فیرقنی یاره
هزاران قوشتی غم بی به بی سر عه سگری یارم
دلی دیوانه هه لایقی نه کهر بیکن به مد یاره
وه لی بیچاره به نیمرو حیمای لازمه بو تان
نوه که عالم بلای عترو عه شیرت پروینه بیکناره
له به ختی نیمه دا ئیشیش به عه ببو عاره وایاران
خصوص له م وه خته دا چونکی له چهند جیوه برینداره
وه فای عالم نه ما غیرت خه لاس بوو (صافی) ئیشیکه
به نایه سوواره دل چیکا که جهیشی غم به ملباره

(۵) نهو هه لیهسته جیگای ئیره به له لاپهیر، (۱۷) ش دا به مه له چاپکراوه.

نهی پرتوی ده نکت بهمه ل عه بی چرا به
وهی حلقه بی زولفت شه بهی دای به لای به

کردو نه نیشانه ی سهری موزگانی خه ده نکت
بوئی دله کم بی که مه لهم گوشه خرابه

سهودا سهری توّم سه مخره زیندانی جو دای
سندووق سهرت ده فیه بی سه یلم که وه لای به

بی یارو ده لیل پا مه فی ریّی عشق یاران
چهند سهر له سهر هم دینگه له سیداره درای به

پهروای نه اصلا له قصه ی زاهدی خود بین
مه علومه حه پای عاشقی بیچاره رزای به

گیراوی سهری زولنی تو تا سده قوربان
چون باومره حه بی تو که لهم قهیده ره هابه

خوینم برژی صوره فی ناوی تو ده کیشی
تانه مکزوی نازانی که (صافی) به وه قای به

سبحری دلی ماروونه کەشەبدایی عـوزاره
فیـسکری دلی هاروونه کە ریسوایی دیاره

طعنی مەدە لەو هەستە لەو مەستە زاهید
پۆ رەندیی من کافیه ئەو چاوە خومارە

خۆی ماوە و میاشاهە لەسەر تەختی جووانی
یا بەدری مەما قەدرە هەموو شوو ددوو چارە

شیرینە لەروو چینه کەخوونینە هەموو دەم
بەو لێوو دەم و پەرچەم و بەو پەنجە نگارە

ئەم نوختە بە خالە کە لەسەر عەینی جەمالە
ئازاری دلی زاری منی کردە هـوزارە

ئەم پەرچەمە پیر چینه هەموو عەسکەری چینه
پۆ غارەنێ ماچینه کە ئەم چینه سووارە

(صافی) ئەمە شینی توو پۆ غونچەیی لێوی
یا چەمچەهەیی بولبولە یازاری هـوزارە

به نه بر وٽ کڙاوم دل ۾ پر زوخواه
 بهو دور چاوه دل ۾ ڪوڙاوه
 له داميتي زولفت چ نوور ٻڪ عيانه
 نهو به يانه چهنده جووانه
 ڪدهوري له روودا به دوزولفي خاوه
 له دوو لاهه لولولو خاوه
 له عشقت دوچاوم همو ددم به گريان
 ديدنه گريان سينه بوريان
 سيوهيل داي له کولهي له گهل ٿيو و زاري
 لهو عوزاري گول ۾ ده باري
 له چاوي خوماري بزاونت نهو به نازه
 به جاري برين هه لو هه شان برونه نازه

ديدنه بازه چهنده به نازه
 بمڪوڙه گهر دنت نازه

ڪوا خانه ويرانه (صافي) له دونيا
 له تاوي گولي رووت بروه شيتو شهيدا

شيتو شهيدا ڪونه دونيا
 رهحي پيڪه سالهري ۾ خوا

ئەي نىگارا

ئەي نىگارا بەسىە بادەرگەي وەفا بکړېتەو
تابەکی هېر دل^۱ لەزىنداي جەفا بکړېتەو

سەبرى ئەيوبم لەکې بوو عومري نووچم چون ئەي
پېنجو دوو روژبکى ماوہ روح کەچوو ناييتەو

ئەر لەرووي رەحمە وايي يا بەعزى ~~کۆر~~ زاتم
ئەي موسولمانان رجا کەن تۆ خودا يار بېتەو

پەردەي روو هەلگەرە جانا وەفای تۆ سەبرى من
وہک حەيان عاشقان قەتريکە بانەتکېتەو

دل^۲ لەقەبدى زولفەگەي هېندە، پەشېوى دېنوو
نانەفس ماوہ مەفرموو جارې تر ناييتەو

روژى هېجران تارى بە ياخو شەرى بەخى منە
يا لەسر رووى زولفي شېواوېنى دى^۳ و دەخوئېتەو

(صافى) بەد مېهرى زمانو قەبى روژى وەفا
ئېم مەپرسە تۆ خودا بازامى دل^۴ نە ~~کۆر~~ وئېتەو

پهريشانيم له حد دهرچو وړه فيقان چار هر نهو جلره
له دهردي دوورنئ نهو شوخه دلي زارم به نازاره

نهوا نابووري غم ناماده بوو يو سر دلي مه حزون
نوميدي عه بشو شاديم چو و فراق يار قومانداره

نه گهر خاكي همدو عالم به سر خوم دابكم هيشنا
له چاري به خي بي به ختم كنه نهی خوا به هاواري

عيلاجي دهردي بي دهرمانې من ناكړي به هيچ لوقان
مه گهر شوخي وه فادارم دمو كا نهو برينداره

دوعاي دهردم ده كم ههردم له دهردي فيرقه تني جانان
به لي چي ديم له دست نايي گيانم مه ختو بي عاره

ومره (صافي) بكه نهركي ههواي دونياي هيچو پوچ
به اخلاص روو له به خدا كه مه لي به ختم نيكو نساړه

جهمي عوشاگان مكن لو مام كه وه ختي زاري به
نشته ري دووري هه بييم وا له جهوگم كاري به

مەنى ئادە نالەيى من بۆچى بە بى ئىختىيار
 والەبەرزاي لەگۆشەي سەبنەگەم ھاواری بە
 یار بەدې بەیضای ھەبە ھاتو تەلبىسى دلى بەست
 بەو ھەموو اعجازە وامەیلی لەجادوو کاری بە
 مەزەئەي دل تۆي شادی قەت مەفرموو شین دەکا
 نالەھمورى بەختى من دائم بى ئەو غەمبارى بە
 واحەیاتم بى سەبەب قەبى حەياتى کردووم
 شىوہنى رووحە عزیزان قەبى من بە کجاری بە
 شو بە بى شەمى روخت پىرزولمەتە خانەي دلّم
 روژ بە بى روژى جەمالى تو سیاھ و تارى بە
 نەقش زارى لىوى ئالت نایەتە جەدوہ لکشی
 مانى چىنیش واتەحەپور ماوہ لەو پەرگارى بە
 چونكى موددیکە لەیاری باوەفا دوور کەونووم
 قەوتى شیرىنم دريغا والەزەھرى ماری بە
 (نزهت) - رادەردى (صافى) ھەر لەدوو لادى شفاى (۵)
 یا بەوەمەلى رووین یارە، یا بەلوتفى باي بە

(۵) صافى لىرەدا وەلامى (نزهت) ی دارەنەوہ کەبوژبىكى رەواندزى بوە

دهردی دووریم چه شتوه ژدهری فراقم نوښی به
بوښکه خوښیم نه خوښی و نه خوښیم خوښی به

ناشی به ختم باوی غم گمردوون ده کیري بویه وا
مایه یی عوسم به لاشو وا په لاسم بوښی به

روژ له فیکری عارزی خوړا کی من خوبی دل به
شو به یادی زولنه کانی نوستم بیهاری به

دل نه فامه گمر بلې عه قلم بولای له یلا ده چم
هر به مه جنونی ده گا پئی ی قور به عه قلو هوښی به

ناسی سارد بوو له پیش دا دل له بی یارو که چی
گر چی ټیټیکه له کوورمی عه شقی دائم جوښی به

وا به هار هات صوفی اصلا ساجلی ناوی که چی
بوریا به رماره کی دائم به شان و دوښی به

شار له گه له به ختی به دو چرخ کی کچو دونیای دویون
مه بکه (صافی) نه فی وان نابی به سعی و کوښی به

دلبره دل بی قهراره چلوه کانم گریه باره
سینه کم هر داغداره یاریه کهو غم سده هزاره

مورغی دل بوت کهونه داوه عه قل و هو شم بی نه ماوه
بو بی سرتاپا سو و تاوه دلبره دل بی قهراره

دوستان بوم کن دوعایه زامه کهی دل پر جه فایه
قمت خه یال ناکم شفایه دلبره دل بی قهراره

جاری نابرمی له حالم عاشقی نووری جه مالم
کهی ده بی یارب و یسلم دلبره دل بی قهراره

کهی ده بی خوت بی به لایمان دلبره شوخی خه لایمان
تابکا دمستم به دایمان دلبره دل بی قهراره

(صافی) بوت بوو شیتو شهیدا دل به دمردو سر به سهودا
دمحه کی بی بکه له ریای خوا دلبره دل بی قهراره

دلبره دل بی قهراره چلوه کانم گریه باره
سینه کم هر داغداره یاریه کهو غم سده هزاره

دووباره چرخي کچ رفتار به کينه من هه لستاو
چ سووچی من نه وا خووی به دي هه لستا له سر ماوه

نه سه لای عاشقان چون دي له دمورانی فه له هه بهات
که نه ماشو به تېستیکش له بهينا صلی نه گراوه

بینایم کهم بووه یاروژی هيجران تاريه یاران
سیای تالی عوشا قه یازولني په شه سوواوه

شوی فیرقت که لي توولا نه خوُم ناخوُم نه مـ
که چکه کم به خنی به ده له ناسقی دائم هه له خمو ماوه

وه کوو عارب که ده ستو دامه نی تپوهم عیلاجی کن
دلی قه قه نس میالم واله کووروی سینه سوو تاوه

له دست نابووری غم تیش نه سیری دل به مظلومي
وله لی چیکا قوماندانی فراقه نه مری واداو

له لایکی جه قای یارو له جایکی به لای نه غبار
ره هانی زه حمه نه (صافی) چه له لاوه چه له لاوه

شیفته‌ی نووری چه مالَم ماهی تابانم و دره
نارمزووی شه‌دی و یصالم جانی جانانم و دره

روژی عیده چاوهر بستم بی‌ی به قوربانم بک‌ی
کوشتیست ره‌جه‌ه سه‌د جار به قوربانم و دره

بی دواپی وه‌صله‌کت دهر دم عیلاجی ناکری
دردی پی دهرمان هه‌ناک‌ی ؟ دهر دو دهرمانم و دره

من غهر بی تو مه تو بستم به‌ه‌ج در گانی به
چاوهری احسانی تو مه شای غهر بیانم و دره

وا دل و دینم له‌ری عیشتی تو نه‌ونا چاره‌کم
خوشی رووی تو کم کافی به بو نووری ئیمانم و دره

بو هه‌وال برسی نه‌خوشی خوٚت چیه گهر به‌ک‌ده‌ی
باله‌هر خورا یا له‌هر ره‌غی ره‌قیبانم و دره

کوتمه تیو حالی هیلاکت و اله‌دردی دووری تو
مه‌مکوزه بهو دهرده سه‌د جار ده‌ست و دامانم و دره

ناوری عیشت و وه‌های سو و تانده‌ه کو‌گای دهر وون
من غهر بی موه‌جی خو بستم سینه بوریانم و دره

(صافی) ناریوزی قیامت هر ده نالینی و ده نلی

نا نهفس ماوه له قهلبم یاری په نهانم وده

عارزی یارم گرویی حوسنی له گولشن بردهوه

یوویی گول خاری خه می سه نا به پا دمر کرده

گره وو زاریم له گه ل بولبول قیاسی ناکری

چونکه تا مردن ده نالم من به نیس و دمردهوه

قاصیدی گهر بی نه تو بیینی سه لام و بیته لام

زبری کهوشی ماچ ده کم قوویار به یوزو گهردهوه

تیچی زامم واله به بیی عالمه معلوم بووه

که ه له خو وینی چاره کاڼو که ه لهره نگی زمردهوه

سر به زانووی جفا جانا له هجران تابه کی

ده منو نه زنو دابنیشم به وه نه ناسه ی سردهوه

دردی من بهو چاوی بیمارته نه گهر دهرمان نه کی

چون به نومیدی شفا بم لهو دلای وک بهردهوه

گهر بانین (صافی) له عشقی له یله کی کوی ی جیکه به

تو بلی مه جنون صفت رووی واله چول و همردهوه

قەدى شەنگ و شوخ ئەگەر بى سەروى بوستانى نوو
باخى سېو و شوخ ئەگەر بى نوو گولستانى نوو

زىننەتى غىلمانو حۆرى حوسنى تۆبە دلەرم
(جنة الماوى) ئەگەر بى تاقى ئەيوانى نوو

واگمەولا وەصفى تۆى کردوو بەلەولا رووحەكم
عالمو ئادەم چارابى ئەما خووانى نوو

ئاسمان سەرت لە بو ئەرزى دە كىشى دائىما
چونكى بورجى روژو مە چاكى گريبانى نوو

سېرى (سبحان الذى اسرى) نىشانى شاھىتە
نوورە بى خەتمى رىسالەت موورى فەرمانى نوو

رازى (لى وقت مع الله) خاسى تۆبە ئەى حەيب
عاصيان بۆبە ئومىدى حەشرو مىزانى نوو

خاكى ژىرى نەھلەكانت كوھلى (ما زاغ البصر)
تووتىباي چەشمى بەسېرەت گەردى دامانى نوو

خەلقى نەرواخى ھەموو عالم نەتېجەى ھە بى تۆز
ئەى ھەموو نەرواخى ھالەم بى بەقوربانى نوو

(صافی) بتی سہرماہی نہ قہوا لہ کونجی موفلیسی
چاوہ نوڑی گہنجی لوتفو نہ قندی احسانی نووہ

کھزولنی عارضی داگرتو روڑی روونی کرد ناوہ
عجب سیرریک لہم کوفرہ کھیمانی لہ نیوہ داوہ
لہ دمرگاہت نہ گہر دہ سنم کھوی خاکی بہرما کھم
لہ لای خوّم قبیلہ کھم تاجی کھانم والہ سہر ناوہ
لہ رووی رہہ وہہ جاری بنوڑہ حالی موشتاقان
کھ نالہی وان بہسانی نہ فنی سوورو ہشرہ روویداوہ
لہ ہجرائی گوّل جانو دلم غارت بووہی یاران
لہ جسم گہر دہ پرسن وہک موقعہا نیسہ کھم ماوہ
لہ شرفی شہوقی وہ صلت روڑی عومرم وا غروبی کرد
لہ مہولا چون نہ بتی ژینم کھوامہ ہشرہ ہلستاوہ
لہ بہجری عہشی اظہاری غہواصیم کردوہ حنائی
ہزار غہواصی وہک من لہو عہمیقی گیتو، داماوہ
نیکار فہر مووی لہ عہشی خوّمہ (صافی) م کوشتبوو نہ مہما
موحیرمام چہ سگہ مہر گیکہ تیتناکھش دہ لہن ماوہ

نه تاوی تاوری دووری هه میسه سیننه یوریانه
 له عشقی چاوی مه خووری به دایم دیده گریانه
 چه لی بکم نه قهه کی رووحم نه بیته صرفی ری ی قاصد
 خه بهر بیته یایی بو کوژنت یار دینه تیوانه
 بهیادی چاوه گانی بوو که دل شه بدایی بوو رودا
 له قه بدی زولفه گانی وانه سیری حه پس و زیندانه
 شفای زده که کی دووریم به غیری یار به کس نایی
 چه یارای عه قلی نه فلاوون چه جیگه ی فیکری لوفانه
 ته حه بورمام چلژن ریگه کی درا زولفی له سر عارض
 نه جیگه کی کافره جه ننت خیلانی شه عو قورئانه
 له سر مه فیهی جه مالی یار به خه تی زوانی نوو سرا بوو
 له ری ی عه شقا موسولمان کافره کافر موسولمانه
 عه جانب خاتمه یکه له علی لیو ی یاره کم بوئی
 له در گانه ی سوله یمان ناسه نه، ناسه ف سوله یمانه
 نومیدی زور هیه (صافی) نه جانی بی له خه چونکه
 ده لیل مه ولوو نه محمد یامرو یار بازی که یلانه

له ناوی: چاوه کوی مهست دوو چاوم پیر له خو وینلوه
حه نایی په نجه کوی دهست به خو وینم ره نکي هینلوه

نهووی دهردی فیراق پئی کردووم نه صلا به یان نایی
له ییو نیلامه وه نه پروه له لای کافر نه قه و ماوه

هه تا مردن بنه لینم له غم نه سکینی دل^۲ نایه
له سوژی فیرقه نی جانان ودها مه فتون و شیواوه

دهوای وه صلی نه بی^۲ اصلا شفای دهردی دل^۲م نایی
له ریگهی خوا عیلاجیکم بکن تا^۲زو نه فوس ماوه

بلایسهی ناوری دوو ریت ودها جسی می سو و تاند
به دائم دوو که لی نام ده چینه عرشه نه ملالوه

له بهد به ختیمه بو^۲یه له یله کم بی^۲ مه یله دهرحق من
سه بهب طولی شهوی هیجرانه تالم هر له خو و ماوه

له (صافی) گهر دهرسن بوچی وا په زمورده به یتستی^۲
له خرمات یاری هووره بو^۲یه وا غم دوری لی^۲ داوه

لومم مهکن نهی یاران نهه عهشقه بهلاییکه
لهم حالته نازان بو دل چ جمفاییکه ا

گه شادی و گه شینه گه خندموو نالینه
جوملهی رهگرو بوئی دل هر لحظه ههوايیکه

گه عاقل و فرزانه گه واله حهیرانه
نایا دلی دیوانه جیکه می له چ لاییکه

که توونه پهریشانی طفلای بوو که نه برزانی
یاران چو به دهرمانی چاره ی له چ لاییکه

ناخر به دلی شهیدا پیم گووت که نه توی ریسوا
لهم شوره که توی نه نهها وا بو تو خه ناییکه

بهینهای دلم زانی گوئی تو موسولمانی
لهم عهشقه که نازانی تو به حسی چ گیاییکه
تو ناصحی نادانی بهو عهقله پهریشانی
نهو کوفرو موسولمانی گشتی له ههوايیکه

نهم سیرره به پنهانه تو عالمی عیرقانه
تو خوت مه که دیوانه ههراقلو به لاییکه

ئەو عالمە ئەرەنگە دەيىنى كە چەند دەنگە
سەر پاكى جودا رەنگە لەو باووكو دايىكە

ھەر كەس كەلە ھەر جىيە ھەر يىكە بە نەوعىيە
ھەر سەر لە ھەوايىك و ھەر سېنە سەدايىكە

وېش قودرەتى عظمایە بۆ معرفەتە اللہ بە
نامىنى لە ئەو دایە زاننى سەفایىكە

ئەوجا وەرە گەريارى واز بېنە لە عەبارى
نەركى كە ریاكارى دونیا كە ھەبايىكە

دونیا كە وەرە خۆشە جىيە عالمى بىي ھۆشە
زەھرىكە تۆ مەنۆشە دەورانى فەتائىكە

ھەر جەلەو و ئەفەوونە جىيە عالمى مادوونە
تۆ مەبگەرە ئەم دوونە ، تىك چوونى بە بايىكە
من چەندە كە نادانم يا عاقل و چا زانم
غەيرى ئەمە نازانم بە خودا كە خودايىكە

يارەب تۆ بە ذاتى خۆت بەو سەرى صفاتى خۆت
لەو عەبدى صفاتى خۆت رەھىلك و عەتائىكە

یارب که تُو غفاری، لهو نومنه موختاری
 عهفوی که گوناهاکاری لای تُو پوره کاییکه
 دل نومنه موختاره هر چنده سبا کله
 عهفوی بکه غهفارا شلانی عهفاییکه
 نهی سرور و سردارم وهی خاتم موختارم
 هر چندی خه تابارم نهما تو ودفاییکه
 بوشافی خاصی تُو لهو به حره غهواصی تُو
 نهو نومنه عاصی تُو چاوی له رجهاییکه
 نهی شاهدی به غدایی تُو ملجه نو مه نوایی
 هر دم دلی سودایی محتاج به دوعاییکه
 نوسنادی و پیری تُو هم شاهو نه میری تُو
 موددیکه فقیری تُو حاجت به سـخاییکه
 مه نوایه ودفایی من بنوایه جفایی من
 عالم له سودایی من هر دم له ججهزاییکه
 نهی شاهی له هیرانی ماذونی له گیلانی
 جفا که سلیمان دهر دم تُو دوااییکه
 نهی جهددی ودفادارم نهی سرور و هوشیارم
 بنوایه سازارم نه دبیری چ راییکه

نهى (صافى) ى هيرانى نهولادي علىو تانى
چاروت له پهرىشانى دهرگانه بى شاهيکه

من گهوا مهحروى يارم پادشاهيم بۆچى به ؟
وا به دردي وي گرفتارم زيانم بۆچى به ؟

نيمه نى دونيا به ما به کهى حيسابه بۆدلم
بئى مه ناعى چاره کهى سوودو زيانم بۆچى به ؟

نامهوى باخى ودهوشه و سونبول و رهيغانو گول
خونچه بى لىوى نه بئى باخى گولانم بۆچى به ؟

نامهوى نه سلا زيانى خوم به بئى دوو لىوى يار
ناوى حه بوانم نه بئى روحى ردوانم بۆچى به ؟
خاكي بهر دهرگانه کهى سه دباخى فيردموسه له لام
ناستانهى ويم نه بئى قه سرى جينانم بۆچى به ؟
گهر خولاميم پئى گهرم کا پادشاهيم کهى دهوى ؟
جيم له بهر دهرگانه بئى روتبه و نيشانم بۆچى به ؟
چم له جئى عيساينى مرهم (صافيا) بئى وه صلى يار
روتبه بى نه علا مه قام و لامه کانم بۆچى به ؟

ياران کوزراوي نازم صبرم له دل^۱ نه ماوه
عاشق به چلوی بازم که روی ده کا بهم لاوه

نازاری دهر دي دورې په نهان نابی^۲ له سينه
نالو فوغانی من واله گوی^۳ ی عالم گهر او

دوودی نام به دائم ده چینه چرخي گهر دوون
به تاري عشقي جانان جهر کم ودها سوو تاوه

ناحشری^۴ خاك وه هر که تمسکینی قهلبم نابی^۵
بای سبا مه گهر بیی خاك له دهری به غداوه

گهرچی له نه قصی خو^۶ مه بی^۷ ثلثیفاته یارم
نه ما له دهر گهی رحمت عاصی که دی دهر کراوه^۸ ؟

هرچند عجزو مهارت هموم دبی^۹ له هجران
نومید وابه له لای یار که بس بی له مولاوه

(صافی) له بهر ده رگانه ت که زنه هر خاکی زبلله ت
چاوه دری^{۱۰} ی لوتقی تو^{۱۱} به جانا له دری^{۱۲} ی خوداوه

سبحری دلی مارووته که شهیدایی عوزاره
فیکری دلی مارووته اهریسوایی دیاره

تغذیه موده بهو ههستیه لوم ههستیه زاهید
بۆرهدنی من کافیه نمو چاوه خوماره

خوئی ماهه و دیا شاهه لاسر تختی جهوانی
یا بهدزی سهما قهدره ههموو شو دموو چاوه

شیرینه لروو چینه که خوویئینه ههموو ددم
بهم لیهو دموو هرچهمو بهو پهنبه نیکلره

بهم نوخته به خاله که لاسر عهینی جهماله
نمازای دلی زاری منی سکوده ههزاره

نهو هرچهمه پر چینه ههموو عهسکری چینه
بۆ غاره تی ماچینه که نهم چینه سوواره

(صافی) نهه شینی توو بۆ خونچهیی لیبی
یا چههچههیی بولبوله یازاری هوزاره

((ی))

خودا ره حی به حالم یار نهوا بردی به دلنایی
له سر هوش و له تن ناهت له دل سه برو شه کیایی -

له لایی ناره زووی وه صلو له لایی دلشکستی یار
گورس ناگا به بهک لا چون نه گا گهر بی به دولایی

نهو و جینگای غیرییم دی ته سلاو نهو نه نازام
چه چاره ی دیکه شک نابهم به غیری شیتو شه یایی

که همرچه کم به سرهات لهو وه پای دل برو جهانی یار
له ناو نهم هه رجوو لاوه خو وینه کم واپوو به - وړایی

دهزانی بۆچی گو شه ی بی که سیم گرتوو له دووری یار
خه یالی نهو ره فقهی بوو دلی ریسوا له نه نهایی

نه لا نهی دوستانم داستانی دل نهواو نابیی
مه گهر وړوژی جهزا بیتن له خرمات شاهی مولایی

هه وایی له یله کی بی مه یله به دل والهیه (صافی)
سیاخانه ی دهروونه شو وړشی ما جنونی سه حرای

نه‌ی مو تر بی هر یغان ده‌ست کن به نه غمه خوای
تاوازی تو به بو دل^۱ واده‌نع نه‌کا غه‌مانی

به‌زمت شفا به سادی بۆم لینه به‌رب‌تو نه‌ی
نه‌و دمردی دل هه‌نا که‌ی چی ماوه عومری فانی

مونریب به سازو نه‌ی بی ساقی به‌جای مه‌ی بی^۲
تا عاذزی مه‌ نه‌ی بی^۳ روو که‌ینه شادمانی

ره‌نگه‌و هه‌وایی تو به ده‌نگه‌و سه‌دایی تو به^۴
که‌یفو سه‌فانی تو به بو عه‌یشی جاویدانی

با ساقی روو له‌مه‌ی کا بی^۵ ده‌نعی نه‌و غمه‌ی کا
جه‌مشیدی جامو که‌ی کا؟ کی دای نه‌مانی مانی

بۆم لینه چه‌نگه‌و عوده ، رزمه له‌یاوه‌دووده
با گۆره‌ بی چه‌سووده نه‌م سیره بانه‌زانی

ساقی له‌ دل^۶ چه‌زهر که‌ چاره‌م له‌دمردی سه‌ر که
جاریکی به‌ک نه‌زهر که بو (صافی) ی هه‌یرانی

نه مان لو مەم مە کەن یاران منی کوژت هیجری لە یلاقی
لە بەر ئەشکی دوو جلوانم و ژاوە نووری بینای

ئەوا جەیشی فیراق خووبنی رۆژاندووم دەرچر و لەم ناو
دەخیل شای و یسار تو مەبڵە خووبنم چی بە خۆرای

لەلای خۆم احترازم گوت لە ناری دووری جانان
لەناکاو شوغله وەر بە دل سووتا بەروانە ئاسایی

لەبەینی ئیمە شەرت و ابوو جودای بە کتر نە کەین هەر گێز
و دەفای عەهەت نە بوو قوربان بە جیت هیشتم بە نە نهایی

بە ئومید دانەینی خالی لەبی جانانە مشغول بوو
کە نە مرانی لەناکاو هاتە ئەستۆم دای رێ وایی

غەریبو ناتەواو ئێکم ئەوا هاتوو مە دەرگاکەت
بە سەهلی ناروا قوربان ئە گەر خۆت نە ی نە هانایی

ئە گەر (صافی) مەرامت هاتنە دەوی یارە بلی دانییم
مە دەد یا مستەفای شای دەخیل یا شای بە غەدایی

جانا به سه بی مه یلی ده می رووی ودها بی
 ناچه نده دلی زار به نازارو جهه بی ؟
 نابی خه یالی نووه غه م بی بی له دل دا
 غارم گره بو عه قلی منی خانه خه را بی
 هرچی له تهره ف نووه به سه رما بی به قوربان
 پیتم خورش به لا بی له دلا گهرچی به لا بی
 خالی نیه نه سلا له نه جه لای جه مالت
 هرچی له سوارانا به سه ما جیلوه نوما بی
 شه ئی نووه بو جیلوه بی مه عنای هه میو عالم
 لاهوونی و ناموونی به گهرچی له حسابی
 خالی له حیا بهت نیه بو عاشقی مه هجوور
 خوئی دینه وه هر چنده خه تا بی به خه تا بی
 نیسانی وجودی نووه نه رواحی نه ریه بن
 نه صدیقی (ألت) چه (نعم) بی چه (لی) بی
 جوزئیکی سفته دوو جیهان نه وه لو تاخر
 سهرریکه له ذاته چه خه تا بی چه جهه لا بی
 (صافی) به ئومیدی نووه گهرچی له حسابت
 رووی مه عزمره تی زمرده به مرموو له چه لا بی

دلّم په زموردمه ټیښی ده خیل مو تر یب سه دای بی
له ده ست هېجرانی یارم نیو نه فېس ماوه وه پای بی

له بانی شادی خوځی گه لی بیمارو خه مناکم
مه گهر بهم لاو کو حېرانو نیوه شو بوم شفای بی

غمي هېجرانی تا که ی بی سه دای نه ی مو تر یب ساده ی
به یاتو شوړو ماهوړی و قه زازو ده سنگای بی

به بی ناوازی تو نه سلا نه جاری دلی شه بیا
ده خیل ده نگی سه باراستو حېجازو چار گای بی

له پاش مردن وه صیبت بی له جی ی یاسینو نه لقبینم
سه دای دیوانو عورطاو ده نگی کوردانیش له دوا ی بی

به ده ستی نه وه حېبیه گهر نه من مردم شه هېدی کم
گواهیم خو وینه فردا ناهه قه کس ټی دعا ی بی

رجا گن تو خودا باک دم که یار بیته سه ری من
بلی کو ژنه ی منه (صافی) نه گهر چی بی خه تایی بی

مه پ چي به نهی دلی دیوانه دووباره پښتیاوی
 له غفلت و فیهو دهرچووي له غیب و غره و اماوی
 مه گهر مه حکومي یاری یاله بهر نیمه دمی ترساوی
 و. کو کوشنه قه سب نهی دل چیه و اغرق خویناوی
 له گوشی بی کسی دائم له غم دا مات و دامای

له مولکی حسن و ثقیلی مه لاحت ناکه نه شوخه
 عه جانب شاه و عارز ماه و تینت پاکه نه شوخه
 دل سده کوشنه ی و هک توی نه زبری خاکه نه شوخه
 نه گور فرموی له قه نلی عاشقان بی پاکه نه شوخه
 هزاری کوزتوه و هک تو قه دی لاو لای و لای

به حلقه زولنه کی یارم عه جانب داوی داناوه
 به دانه خاله کی سر رووی فریبی عالمی داوه
 له وحشت بوو که نه بری دل به تیا هات و تی ماوه
 چه یادیکه سده و وحشی له چینی پرجی پینچاوه
 خلاصی تو نه نهی دل له داوی زولنی باداوی

له سر عه خه شهیدانه له سایه عه شتی تو ناوم
 بکه رهمی به من قوربان به غه مزه ی تو به کوزراوم

له ږووی دوستی جاری بنوړه نه شکی خو ویناوم
 نه گهر فرزا عه دو بیتن بیینی چاره بی چاوم
 له پو من خو وین دوه بارینې له سر دوو چاوه بی چاوی
 دلا پوچی دهوام ناگهی له عه شفا هرچی توشت بوو
 گونی جبکم که شیواوم به سحری چاوه گهی جادوو
 له پیری عه شفهوه پرسیم نهویش دوو باره وای فرموو
 دلا دیوانه بی خو ته که یار بی مه یله دهره... هق توو
 وه نیلا نهو له سر نهو عه هده ماوه تو نه گهر ماوی

له تصویرې بروی باجه دوه لی نه قاشی چین دمرچی
 له نمرزی قامه تی بهرزی قه دی شمشادو عر عرچی
 له وینې نهو خه تو خالی نه و او بر عمره کم گهرچی
 له نه عریفی بلیم چی با قه لیم دمرچی بلیم هرچی

نه و او نابې به چی نه و سانی پیچی بهرچی خاوی
 له دمردی بی دهوا بوو یه غریب و شوهره بی شان
 دوعامان پو بکن تیوو خودا زومره ی وه قاداران
 له راستم گوی مدمن به قه ی ره قیب و قعولی به دکاران
 مه لین (صافی) که تینیکه له یادی یار نیه یاران

له دلدا فیکری دلدارو له ناوی ذکره کا ناوی

شادینی قلبی حمزیم نووری چاوانم نه‌توی
مهره‌می زامو پرینم دهر دو دهرمانم نه‌توی

وا نه‌تاریکی فیراقت ریگه‌کم وون کردود
شیمی به‌می جانو دل‌ماهی دره‌خشانم نه‌توی

گهر به‌دمتی خوته‌وه قه‌تلم بکی مهنونی توم
سه‌دنده مونه‌حقم قاتلی جانم نه‌توی

واله‌هر بی‌همده‌می خوم خسته‌گوشه‌ی بی‌کسی
دوستی یاری بی‌که‌ان و دل‌غریبانم نه‌توی

سجده‌گاهی میهره‌بانه خاکی به‌ر دهر گانه‌گهت
پادشاهی دل‌به‌رازو شاهی خووبانم نه‌توی
دهر به‌در خووبین جیگر نه‌ساواری یارو دیار
دهر دهنده‌ی خسته‌دل معلومه لوقمانم نه‌توی

واله‌تاو زولسی فیراقت بی‌ه‌وال و بی‌مه‌کان
هاته به‌ر دهر گای عهدالت شاه و سلطانم نه‌توی
به‌ختی به‌د نه‌پیشته‌له‌عه‌هدی تو به‌کامی دل‌بگم
جانی من صاحب و طاو و عهلو به‌یمانم نه‌توی

(صافيا) سا عاشق و دڙوانهو و هه ٻراڻي توڻم
ريڙي موسولماڻي چاڻي بگم نوري ٿيانم نه ٿوڙي

عزيزيڻيڪم هه به ٿيسم و به جيسا يوسف ٿاني
هه زاري وهڪ زولهينا هه پسي ٿيو چاهي زه نه خدائي
له سد فرسه نگو وه ٻوڙ چاوي نابينا ضيا به خسه
هه زاراني وه کوو (به عقوب) له ٻوڙي هه زري زولفاني
له ٿيو خاڪي هه جهم نا کوو هه رب سهر هه ددي روڻم و کورد
شه ٿي وا نابي نه سلا صاحبي موڙي سوله يماڻي
به ٿينساف گهر نه ماشاڪن سهر اڀا هه بي لي نابي
جه مالي پاري من بوو نه هلي دل گه نه جيڪي به نهائي
له ٻوڙ فرماني يارم هه رچي گهر دن گهچ نه ٿي ياران
له ٻوڙ پڙي جه هلهوه سهر داده نڙي وهڪ شيخي سه خاني
مه ناني ساليڪانو روه ناهو كه عبه بي عوشاق
دهر ٻيڙي خورا کاني وها سولتاني گه يلاڻي
نه گهر سولتاني دنيا ٻي گه داي دهر گانه کي توڙي
به نازي خوڻ نيلزي ٻي گهرم کي (صافي) هيراني

پینج خشته کی

ننگارا رووی رہی گھر لہ رہو عہدو پہمائی
 دلی بیچارہ کم --- علول توہ چی لہ لوقائی
 وەرہ بهشق خودا یا بیسکوڑہ یا بیکہ درمائی
 فیدات بی نہو روحی شیرین ہہ تاگی دلؑ پریشانی
 ہلاؑ بیؑ وات بہر ہینام چ کہس درمائی نازانی

لہ عہدی بیؑ وہ قانی بو و ہا مہ نفووری توہ دلؑ
 لہ رہمی پر جہانی بو کوا مہ ہجوری توہ دلؑ
 خودا مہ لٹاگریؑ جانا پہ شتوی دووری توہ دلؑ
 زہ ماتیک لہ گوشہی بیؑ کسی رہنجووریؑ توہ دلؑ
 حہ بییم کہ عہ کہج نابیؑ نہ گہر خوٹ بیؑ بہ سردانی

لہ نقش عارزت --- ہرانہ دائم مانی چینی
 لہ رہ روو پورہ ہس لادہ ہموو شہ خسیؑ کہ نہت بینی
 لہ دلؑ --- ہرو لہ نہن تاقت لہ ہریا عہ قلؑ نامینی
 کہسیؑ بہم عسریؑ نہ بدبوہ بہشہ واکؑ توؑ بہ شیرینی
 تہ عہ پور ما لہ تصویرت نہ گہر نہ تاشؑ نہ گہر مانی

له فەريادم ومو. ئەي گيانى شيرين روژت ئىسورۆيه
 دلم مەشكێنه بەسنەي زولف و خەسنەي پەرچەي تۆيه
 له تەقلى عەبدى تۆم ئېستېش لەبۆ تۆم شين و روؤ رويه
 لەمنداڵى يەو. ئەوقى بەندەگى تۆم ھەر لەئەستۆيه
 وەكوو قومرى دەنالتېم عەزىزان دلبەرم كانى؟

لە قەلبم تارەمەق ماو. وەرە ئەي جانى شيرينم
 تەرەحوم كە بەسەرما رابەرە تۆ فەكرە نالېنە
 لە نەزعا فائەدى نادا دوعاى تەسكېن و ئامېنم

وەرە سەرچاوەيى چاوم بنۆرە سەيلى خووينېنم
 قىلى ئاكرى ئەسلا لەھەوزو جۆگەوو كانى

نەدەردى دوورى ياران نەما ئارام نەسكېنم
 ومەن ساتى لەرېنگەي خوا بېرسن گرەو و شېنم
 نەجاتېم دەن لەئەم دەردە بەمەردن يانەخۆ ژېنم

بەلېنە شوخەكەم ئاكەي لەدوورى ھەر بنالتېم
 جەدە جارى وەكوو عارمب كەدەسنم گاتە دامانى

له ټیو تابووری خیم وا هات له نه علمیان ممشقی نو
 چ ترسی قهیدو زنجیره له نه نو دابه نه وني نو
 بهموزدهی وه سلی پاښت حیا و اچو و له وني نو
 هه نا ټیستی که مشهور بوو به بهد نامی له عشقی نو
 چ باکی لومړی غهیره له مهولا (صافی) هیرانی

پینج خشته کی « صافی » له سهر هوڼراوهی

« عه وني » ی کوی

هوڼرازی خونچه زار ټکم که رووی نو به هاریتی
 نزاری لاله زار ټکم که دل و داغ داخدار ټکی
 فیدای ټیو زار ټکم تنودی جان نیشاریتی
 خوماری چاو خومار ټکم هه زاران وا خومار ټکی
 نه سیری زولنی یار ټکم هه موو عالم شکار ټکی
 به نه وني کونی کاکولی له پای خستو موو ناساندم
 وه کوو ټیچیری صه یادان له خوونی خوئی گهوزاندم
 کرېشمه ی گوښه ی چاوی بوو نیمرو ذهنی شېواندم
 وه کوو له یلا بهه د نازو نه زاکت عه قلی لی ساندم
 دلم دائم وه کوو مه جنون له عه شفا یی قه رار ټکی

له هر ږه مزيکي سده نازو نه زاکت دايه نم شوخه
 له هر غه مزيکي سده فيتنه و هيلاکت دايه نم شوخه
 هزاران تاجي شاهي واله ژيري پايه نم شوخه
 له يقيني ملاحهت چونکي بي همته يه نم شوخه
 ددبنيمن چنده شهه نشا وا موتي مي ره گوزاري يقي

نوميلم ناله ژين وختي قيايي قامه تي لاوي
 که دمنلون له بڼو قه تلم پياده ي بهرچهي خاوي
 چ چاره ي تيره بارانه له پهنجه و ددستي خو ويناوي
 ددزمانم دد مکوژي چ اوو ته نافي زولني داو داري
 بروي قه وسو موژد ي په يکاني عوشاني هزار يقي

مه تاعی جان له ږي ي عشقي به تالانو خه سارم چوو
 هموو عومرم له هيجراني به سده عيجزو مهرارهت چوو
 که دايي دل به مزلوومي له ژير ته ختي نه زارهت چوو
 به غه مزه ي چاو، که ي عه قل او دل و دينم به غارهت چوو
 خودا چي برو که وا نيمرو هموو که س انتظار يقي

دلّ بولبول له بو خونچهی دهمې هر ناخو شوختی
که زاغی خاله‌کې دائم باخی — یوو شوختی
پروو کول پرچمې سونبول دوو تیرگس والهروختی

کولی روخساره خونچهی لیوه عمر عمر قه‌دی شوختی
که‌مې بولبول که‌مې قومری که‌مې دلّ وا هوزارېتی

عه‌جایب نهو به‌هاریکه که‌کولنه‌ن چه‌زی هه‌لداوه
له‌لایتی سونبول ونه‌سرین له‌لایتی تیرگس ساوه
به‌نالهی بولبولان (صافی) مه‌گه‌ر چه‌بووه چه‌قومماوه ؟

شکو‌فه‌ی خونچه‌ی لی‌سوی له‌باخا واده‌ی داوه
وه‌یا پوی عه‌زه (عه‌ونی) خه‌نده‌ییکی لیوو زارېتی

فیدات بی روو حی شیرینم هه ناکی دل پهریشانی
به لای بی وات به سز هینام چه کس دهرمانی نازانی

زما تیکه له گوشتی بی کسی ره نجوری تویه دل
حه ییم که عبه کهج نابی نه گهر خوٚ بی به سردانی

کسی له عه صره نه بدیوه به شر وه ک تو به شیرینی
نه به یور ما له تصویرت نه گهر نه قاش نه گهر مانی

له مندالی وه ته و قی به نده کی تو م ههر له نه ستویه
وه کوو قومری ده نالینم عزیزان دل به رم کانی

ومره سر چاوه بی چاوم بنوره سهیلی خو وینینم
قیاسی ناکری اصلا له هه وزو جو گهوو کانی

بلیننه شوخه کهم ناککی له دووری ههر بنالینم
وه کوو عارب چی به جاری کده سنم گانه دامانی

هه نا تیتسناکه مشهور بو به به دناوی له عه شقی تو
چه ماکي لو مبی غه یه له مهولا (صافی) هیرانی

وہ کوو کوشتهی قەساب ئەمى دل^۶ چپە واغەرقى خویناوى ؟
نەگۆشەى بىي کەسى دائىم لەغەمدا ماتو داماوى ؟

ئەگەر فرمىوى لەقەتلى عاشقان بىي باکە ئەم شوخە
هەزارى کۆزنوو وەك تۆ قەدى لار لاوى ولاوى

لەتە عەرقى بلىيم چى با قەلەم دەرجى بلىيم هەرچى
نەواو نابىي بەچى ئەوسافى پىچى پەرچەى خاوى

چە بەيادىكە سەد وەحشى لەجىنى پەرچى پىچە-ساو
نەجائى تۆ نە ئەمى دل^۶ لەداوى زولفى باداوى

ئەگەر فەرزا عەدو بىتن بىنتى چاوەبى چاوم
لەبۆ من خوین دەبارىنى لەسەر دوو چاوەبى چاوى

دلا دىوانەبى خوئە كەيار بىي مەبلە تىستىكە
دەنا ئەو ھەر لەسەر ئەو عەھدە ماوہ تۆ ئەگەر ماوى

مەلەن (مافى) كە ئىيەكە لەيادى يار نە ياران
لەدەدا فېكرى دلدەرو ھەمىشە ذكەر كا ناوى

« ثانی »

بهشتی له هه له بهشتی (ثانی) که ناوی (کاک عبدالله)
وه باوکی بوو پزی خوا لی خوشبوو (صافی) هیرانی به :-

دمخبل ساقی وهره وهددی وه فاتم
بدی جامی به قوریانی وه فاتم

له بهر جهوری ره قیبهو دوردی دووری
همیشه چاوه ری ی مرگه حباتم

همزار دهنه شهو روژ کهر دهرم گی
غولام و بنده بی تو م خاکي پاتم

له عشقی چاوه کانی مهستی له بلی
وه کوو مهجنونی شهیدانی وولاتم

گوتم (ثانی) هه لی بو خو ت هه را که
گونی چارم نه بو هه چنه هه لانه

دلېشم چوو گوتېشم چوو که یاری گوتلوزارم چوو
نه ما ژینم له گول^۶ خوشی به تاراجی نیکارم چوو

به امارا نه سلې گول^۶ دایې مه دای بولبول له هر لایې
کړینم مه منوړو ناسای که خو نچه ی لاله زارم چوو

نه گهر نیقلی هفت کېشور هه موو که نیچو دورو کهوه
به چیم نایته پیش مه نزم که دوری شاهوارم چوو

چه پاشای چه دمویشی غمی عشقت نه گهر توشی
هه میته مه ستو مه دهوشی که دوشی غه مگوسارم چوو

زه عیفو زردی پایزم له زستان یار گونی زیرم
له تن بیمارو دلیریم که هلوین هات به امارم چوو

به داغی دوردی هيجرانی له زه بری تیری موژگانې
وهای کردووه بریای به تن رووحی ره وانم چوو

گوتم (ثانی) نهوا نیرو^۷ له سر چی وا پیریشانی
گونی هات گلورستانی نه سیریان کردو یارم چوو

نهان مردم عیلاجم کن له همسرت رووی له یلایی
میسالی شینخی مه نهانی له نایینی مه سبعاپی

نهانی دل^۲ له دمس رووی عه بهس چوو دین و نیمانم
که گورا قیبله کم دل^۲ چوو له که عه بو کلیسای

به جای عیشق سه رمه ستم به زوانی ماری دل^۲ گه زتم
به دوو زینشاری پا به ستم که توومه داری نه رسای

آبلای حورمهت و نازی نه ریتی پیری گه یلانی
به وه صلی دل بهرم شاد که ی له دونیاوو له عرقبایی

وه کوو مه جنونی مه جنونم میال به رهادی بیستونم
دل^۲ ی وه رقایی دل^۲ خونم به تیری عه شتی گولشایی

خه لیفانی وه قادارو مریدی موخلیس و خالیس
به جاری بوم ده خانهت کن له خزمهت شاهی به غدایی

گوتم (ثانی) نه مه تا که له دهرگی (قاضی الحاجات)
که یارو یاوهرم بی^۲ لوتفی شای به سربو به جایی

« صفوه ت »

بمشی له هه ژبه ته کانی زانای مه زن حاجی کاک مه لا حه لی که ناوبانگی
(مه لا کاکه) و نلار ناویشی (صفوه ت) و کوری هه ره که وره ی صافی و
پوست نوشینی شو و پنی باوکی یه تی .

عه بیدانه ت مه نه م که مته ر توی هه م سه یهو سه رو و
که داوار هه تاووم به رد در مه ده د یاساکن البفداد

توی هه م په رو هه م رابه ر توی هه صرازو هه م مه نزه ر
توی هه م بازو هه م دل به ر مه ده د یاساکن البفداد

غهریق به حری عشقی توّم له ته علیمانی مه شقی توّم
به دائم من له شعوقی توّم مه ده د یاساکن البفداد

نه قیری ناستانه ی توّم له دووری ناستانه ی توّم
به ئومیدی ناستانه ی توّم مه ده د یاساکن البفداد

که من په روانه ی توّمه سه راپا سووخته یی توّمه
حه ریقی ناری دووی توّمه مه ده د یاساکن البفداد

غولام و به نه نه یی توّمه هه مو و دم چا و مری یی توّمه
نه زه ر که د فقه یی توّمه مه ده د یاساکن البفداد

غریبو با وەفایەم من عەلیلو پر جەفایەم من
بە ئومێدی شفایەم من مەدەد یا ساکن البغداد

لە دووریت زامدارم من لە فیرقەت غەمگوسارم من
لە دەورە ی گول هوزارەم من مەدەد یا ساکن البغداد

سەری عەقلم لە تەستەم چوو کە مال و هوشو عیلم چوو
ئومێدی وەصلی یارم چوو مەدەد یا ساکن البغداد

دل و دینم بە غارمت چوو کە دونیاو قیامت چوو
خودایە جان لە حەسرت چوو مەدەد یا ساکن البغداد

زەلیل و عاشقم قوربان ئەماوە دانش و عیرقان
نەزم کە ئەی شەهی گەیلان مەدەد یا ساکن البغداد

دەخبل ئەی (صافی) ی هیران دە گەل جەمعیەتی پیران
بچین بۆ خزمەت ئەو سولتان مەدەد یا ساکن البغداد

نەز و جیسم کە بێمارە زوحو گیانم کە بێزارە
بە بێ تەسلیم نە چارە مەدەد یا ساکن البغداد

کە (صفوت) زوور بە ئازارە لە دنیا دا گوناھبارە
هەمیشە ئارەزووی یارە مەدەد یا ساکن البغداد

پینج خشته کی صفوہت لہ سہر ھو نراوہی صافی

دہ خیلہک من نہوا مردم وہ کوو مہجنون لہر سوایی
لہ فیرقت لہ یلہ کم وا کو تووم بی جی و مہ نوایی
دہ ساچہ بکم وہ کوو ساحر دہ کم جیلہو سودارایی
خودارہ جی بہ حاتم یار نہوا بردی بہ دل^۲ مایی
لہ سہر ھوشو لہ تن ناقہتو لہ دل^۲ سہ برو شہ کیایی

نہ گہر زولفی بہ دہستم وادہ کم لہ ملم وہ کوو زیننار
مہالی شتیخی سہ نمانی لہ عشقی قامہ تی دل^۲ سدار
مہ لہن بی ھوشو بی عہ قلہ بہ تہنہ نہی گہلی نہ غیار
لہ لایی نار، زروی وہ صل^۲و لہ لایی دلشکستی یار
گوریس ناگا بہ بک لا چون نہ گا گہر بی بہ دوو لایی

ہمہو شو ناخووم ناروژ بہ نومید واصلی وا فہو نام
نہما چیکم کہ جار یکی نہات ساقی بہ بادو جام
سبایی تالیبہ وا سہر نیگوونہ عاشقی بہ دن نام
نہاو جیکہی غہر بیسم دی^۲ تہہ لانی و نہن نازام
چہ چارہی دیکہ شک ناہم بہ غہری شیتو شہ بدایی

که چند ساله له‌بۆ ته‌حسلی عیلم و شه‌عه‌که‌م ره‌فتار
خولاسه‌ شه‌یری هوسیان و غه‌م نه‌بووه ته‌تبعه‌ی کار
که‌وابی من ده‌که‌م ته‌وبه‌ی نه‌سووحی خوا نه‌تۆی غه‌فار
که‌هر چی به‌کم به‌سه‌ر هات له‌و وه‌فای دل^۲ بوو جه‌فای یار
له‌به‌ینی هه‌رحوو لادا خووه‌ینه‌که‌م وا چوو به‌خسوه‌ی یاری

دلی زارم له‌ده‌رسی عیش و دا پیره‌و جه‌وان نابیی
که‌هه‌پسی هه‌لقه‌یی زولنی نووه‌ بو من زیان نابیی
ته‌گه‌ر ته‌عریف و ته‌وصیفی له‌بۆت که‌م بۆم عه‌یان نابیی
ته‌لانه‌ی دۆستانم داستان دلی به‌یان نابیی
مه‌گه‌ر روژی جه‌زا بیتن له‌خه‌زمت شاهی مه‌ولایی

تأمل کن له‌ده‌وری نه‌و زه‌مانه‌ نه‌ی نه‌نیه‌و یار
که‌نه‌له‌وده‌ به‌سه‌ر به‌ستی ده‌سووری^۲ گه‌وچه‌وو و ازار
که‌وابی هه‌ر که‌سی عه‌قلی هه‌بی بۆخۆی بیی هوشیار
ده‌زانی بۆبی گۆشه‌ی بیی که‌سیم گه‌نووه‌ له‌ده‌وری یار
خه‌یه‌الی نه‌و ره‌فیه‌ بۆ دلی ره‌سوا له‌ته‌نه‌ای

موسوڵمانان رجایان بۆ به‌کن یارمان بیی وافی
که‌(صفوة) دل^۲ به‌بازاره‌ له‌بۆ و نی وه‌صلی ته‌وصافی
ته‌گه‌ر وه‌صلی بیی و نه‌ی بیی نیایی به‌ک نه‌زهر کافی

هه‌وایی له‌به‌که‌ی بیی مه‌یله‌یه‌ دل^۲ وانه‌یه‌ (صافی)
سیاخه‌ی ده‌زوونه‌ شه‌ورشی مه‌جنونی سه‌حرایی

هه بېم چوو روو حېشم چوو که سروی چۆ بيارم چوو
نه ما شه و قم له گهل شادی به تالان چوو نیکگارم چوو

به هار بې و هخ گول دایې نه وای بولبول له هه لا بې
سو و تانم قه قهس ئاسا بې که خو نچه ی نه و به هارم چوو

نه گهر هفت ئیقلمی دونیا پری دور بې وه کوو ده ریا
به جېم نایسته پیش گویا که یاری گوتلوارم چوو

نه خووشی فه سلې پایزم له هه وین یار گوتی زیرم
به جان مه حزونو دلریزم که خو نچه ی لاله زارم چوو

هه میشه زارو به فتوونم له فیرقه ت له بلی مه جنوونم
له دلدا غه رقه بی خروونم که دوری شاهوارم چوو

گوتی (صفوة) که وایستتا سه به ب چي دل برینداره
گوتی هات توپو نه یاره به ئیخیری که یارم چوو

چی بلیڻم و چی بهیان کم کس بهدمردی من نهزانی
سیری حال^۶ بۆ کی عیان کم کس بهدمردی من نهزانی

من نزانم سیر و حالان نهادهستی چاو غزالان
نهز ده نالَم ماه و سالان کس بهدمردی من نهزانی

ماه و سالان من ده نالَم عاشق نووری جهمالَم
دل^۷ بهزامو پر خه یالَم کس بهدمردی من نهزانی

دل^۷ بهزامو پر زه عیقم ره نك زمر دو وهك خه ریفم
عاشق بهزنی له تیغم کس بهدمردی من نهزانی

چهر گڻو دل^۷ بووبنه کبابه یار له سینه ی دام قولابه
قهلبو جیسم پر عهزابه کس بهدمردی من نهزانی

لهو زه ماهه زور زه لیلیم دائمه زه عیفو عه لیلیم
انتظاری رووی خه لیلیم کس بهدمردی من نهزانی

یارو دوستان نهز جو دامه عاشقی نووری خودامه
دلبره و مسلم مهرامه کس بهدمردی من نهزانی

عاشقی بهدمردی مونیرم چاره نوری لوتفی یه — یرم
(صفه ۲۸) من وهك سه نفیرم کس بهدمردی من نهزانی

« سوژی »

بهشی هه لێهسته کانی کاک عبدالقادر غه و نه که ناز ناوی (سوژی)
کوری پێنجهمینی به ههشتی (صافی) به .
(شیوه ن بۆ خوا لێ خوش بووی صافی باوکی)
(بهرواری کۆچی دووایی)

وهرت یاران له فیرقه ت پیری ره نمان
جیهان پر کهین له شین و زارو گریان
زهمان شتوا زهمین هاژا که نه و چوو
به لێ که و چوو له عه له قدری که و چوو
له که و بازی مراد بازی خـودا بوو
به بازی عزیزی دونهی لاهبا بوو
له بازی بوو له گهـل عه له به بازی
به جوز بازی نه بوو نه صلا نیازی
هه تا ما بوو نه دونهی به هه و مر بوو
کهلامی شه که رو له فظی گوهر بوو
خودا حافی بی روئی له دونهی
له تیو جه نه ت مه قه می بی له عوقبا

له ساپی وی خودا تئیمش به رحمت
بهکی عهفون له بو روژی قیامت

شوی چوار شهم له (٥ و ٥) ی محرم (١)
وه قاتی کرد له بهرواری (شکانم) (٢)

خودا چیکم چی به چارم بهکی چاری به بی چاریم
له چاری بی مهفر ماوم نیه یاری بسدا یاریم
نهمیری نهو نیالو روو به خال و تازه یاریم
گوله دنام و نهمای بهرووی باغی جه ننه قی یاریم
خه . . . نگی چاره کی مهستی له سینه ی دام به سه رهستی
خودا نازاد بهکه دهستی له خو و پین و تیش و نازاریم
غمی دونیاوو دهردی دل به چاری جهرگی کردم کول
ده نالینم وه کوو بولبول له دووی یاری گولناریم
نیاهی حورمهت و نازت به نهمه مه حرمی رازت
به غوث الاولیای بازت بسده ی یاری له رزگاریم
له شوقی روژی رووی (سوژی) بهریشان حال و نالوژی
له ترسی تیری دله و زی خودا بهس بی غم و تاریم

به تیری چلوه کی مهستی دلآرامی بر بندارم .
آه چینی بهر چه و زوای گو آه ندای گرفتارم

له هجرانی گوتم و دك بولبولم لهت برو دلم یاران
چه یاتم زیلله نه چارم نیه لهم ژینه یی- زارم

موریدی مورشیدی عشق و موتی پیری مه یخانه
نوشینی مه بکده و مهستی زولالی غه بهی یارم

و ده ساتی له گهل من نهی فه لهك توخوا و موداراکه
زه لیل و زارو خهستی تیری غه مزه ی شوخی عه یارم

له وه ختی نه زع و رووح کیشان ره فیکان و درنه بالینم
دوعا کن تا به ایمان زوو نه جانم بقی له نازارم

نه (سوژی) شیفنه و شهیدا دهرسن گهر بهچی فهوتا
زه مانه ی بی و مفاو به ختی به دو یاری جه مفا کلرم

« ووریا »

بهشی هه لێستی کاک عبدالکریمی کوری هه وه مینی صافی
که نازناویشی (ووریا) بهو له به ندیخانه دا دایناوه : -
ئهی فه له ک تاکی وه کوو یوسف له به ندیخانه به
یا له کیتیو چۆلو سه حرا هه وه نوو دیوانه به
تا به کی وه ک بولبولی بیچاره پشیم ناله بی
تا به کی دائم له ده وره ی لاله وه ک په روانه به
وا نه ده ردی دووری یارم دل ده - ووتی وه ک فه نه ر
رحمه کم پێکن هه تاکی هه ر له ئهم سه روانه به
بازی که یلانی ده خاله ت تو رجا کار بی له بۆم
روژی سه د جار ان به قوربانی سه گی ده رگانه به
شهره گه ریستو ده ریشم کی نه رۆم له م ده رگه به
تا کوو مردن خادعی خاکی ده ری ئاستانه به
چۆن ئه بی ترسم هه بی قوربان له رۆژی مه حشره
خۆم به هیرانی بزانه نه سی ئهم شیرانه به
روژو شهو (ووریام) - هیچ کانی له به ر گریانو زار
قهت نه بوو نوخه ی به کم تاکی له ئهم گریان به ؟

پیرستی دیوانی صافی

لا پیره

- ۲۰ نه گهر چی دل ۶ به زوانی عارضت سووت
- ۷۱ نه مان لومهم مکه ن یاران منی کوژت هيجری له یلاپی
- ۴۷ نهوا غمزوی غمی ۶ غارمنی دل ۶ کرده به لغاره
- ۴۵ نهو پهرچهمو نه گریجه ههموی دوزمنی دینه
- ۲۲ نهی بانی سهبا هسته له عالم بیه هوشیار
- ۴۸ نهی پرنهوی رهنکت به مثل عهینی چرا به
- ۷۰ نهی مو ترپی حه ریفان دهسکه به نهغه خوانی
- ۱۳ نهی نیکارا به سیه با دهرگی و وفا بکری نهوه
- ۲۱ بازی دووری وا به تیری غم دلی کردم نهزار
- ۵۰ به نه بر و ت کوژاوم دل ۶ پر زوخواه
- ۳ به سه ر هاتی کاک مستقای (صافی) هیرانی
- ۳۱ به قامهت خه امان به پروو ماهی تابان
- ۵۲ به ریشانیم له حد دهرچوو ره فیقان جار همرئو جارو
- ۱ پیشه دهستی
- ۲۴ تو ده زانی ۶ چی یادی دلبری ره عنا دهکم
- ۷۲ جانا به سه یی مه یی دهمی ۶ رووی و دفات یی

- ۳۶ جانا له شه مت والو چه رانه دلی من
- ۳۷ جانا له فیراتی تو به شیواوه دلی من
- ۵۲ جه می غوشاگان مه کن لو مه که وختی زاری به
- ۴۶ چو یاری چاوه کانم رووی زه مینی گرتووه
- ۱۹ چاوه کم چاوم به دائم انتظار ی تو ده کا
- ۴۳ حه بیبا دل^۱ که لی بیباره بی تو
- ۲۹ حه بیبا خو^۲ دمزانی بو له عالم بی موبالاتم
- ۲۸ حه قیسم گهر فله که یاران به نهی دل^۳ بسووتینم
- ۶۹ خودا ره حی به حال^۴م یار نهوا بردی به دل^۵مای
- ۴۲ خونه بی نهو به هاری گول^۶ دهر چوو له دهستی باخهوان
- ۵۴ دهر دی دووریم چه ژنووه زه هری فیراقم تو^۷شی به
- ۵۵ دل^۸برا دل^۹ بی قهراره چاوه کانم گریه ماره
- ۲۶ دل^{۱۰}بری ناز پهرووری روو نه نوهری مه هپاره کم
- ۱۸ دل^{۱۱} له بهر دهر دی فیراتی یاره مه یلی مهی ده کا
- ۱۵ دل^{۱۲} له بو مه جوبه دیسان گریه وو زاری ده کا
- ۷۳ دل^{۱۳}م په ژمورده به تبتی^{۱۴} ده خیل مو تریب مه دای بی
- ۱۶ دلی بولبول له دوری باخی گول^{۱۵} یاری نه کا چیکا

لا پاره

- ۵۶ درو باره چهرخی کهچ ره فتار به کینه من هه آستاوه
 ۷۴ سه به ب چی به نهی دلی دیوانه دوو باره په شیواوی
 ۴۹ سحرین دلی مارووته کهشه بدایی عوزاره
 ۷۶ شادینی قلبی حزینم نووری چاوانم نه توی
 ۵۷ شیفته ی نووری جهالم ماهی تابانم ومره
 ۵۸ عارزی یارم گروی حوسنی له گولشن برده وه
 ۷۷ نه زیزیکم هه به نیمو به جیسمایوسفی ثانی
 ۴۲ غونچه ی نو به هاری گول^۲ دمرچو له دمستی باخوان
 ۸۳ فیدات بی رووحی شیرینم هه تاکی دل^۲ به پریشانی
 ۵۹ قه دی تنه تک و شوخ نه گهر بی سروی بوستانی تووه
 ۲۳ که روژی وه صلی ناوا بوو به چاو گریان نه کم چبکم
 ۶۰ که زوایی عارزی دا گرتو روژی روونی کرد ناوه
 ۲۰ گولناری روخت ره شکی به گولزاری نیرم دا
 ۲۷ له بهر مایی مه بی عیشی تووه یاری وه فا دارم
 ۶۱ له تاوی ناوری دووری هه میشه سینه بوریا نه
 ۶۲ له تاوی چاوه کی مه سنت دوو چاوم بر له خو ویناوه
 ۳۰ له تاوی دمردی دووری تابه کی بی شیوه نو نام

لا پاره

- ۴۴ له م روژه له عه شنی یار سهودایی سهر یکم بوو
- ۶۳ لومهم مه کهن نهی یاران نهم عه شته به لاییکه
- ۳۴ موددیکه له هيجرانی تو شیواوه دلی من
- ۶۶ من کهوا مه حرووی یارم پادشاهیم بوجی به
- ۳۸ من و دل نه مرو نهم شوخه له خوشی به که به دهی کردین
- ۷۸ نیکگارا رووی رحیمی گهر له سهر نهو عه هډو په یمانی
- ۴۰ وهر نه تهماشا دوستو نه حبان
- ۸۴ وه کوو کوشتهی قهساب نهی دل چیه وا غهرقی خویناوی
- ۱۳ وورده خالی نیسته کهش نازی له سهر بهروین ده کا
- ۸۰ هوزاری خونه زار یکم کهرووی نهو به هاریتی
- ۶۷ یاران کوژ راوی نازم سه برم له دل نه ماوه
- ۱۴ یار له بهر نازی جووانی ماضره سارم ده کا
- ۲۵ یاری خووم لی زیره بویه حهر له مهرگی نهو ده کهم

پیرستی هه لێسته کانی

کاک (حهولای نانی) باوکی خاوهندی دیرانو می کاک (صفوت) و
کاک (سۆزی) و کاک (ووریا) ی کورێ زاناو دلسۆزه کانی صافی هیرانی .
یادگارێ کانی (نانی)

لاپهړه

- ٨٥ ده خیل ساتی و مره وه علمی وه قائم
- ٨٦ دایشم چوو گویشم چوو که یاری گولموزارم چوو
- ٨٧ نهمان مردم عیلاجم کهن له حهسرت رووی له یلانی
- یادگارێ کانی (صفوت)
- ٨٨ عه بیدانهت مه نهم که منتهر تویی ههم سه ییدو سه روور
- ٩٠ ده خیله که من نهوا مردم وه کوو مه جنون له ریسوایی
- ٩٢ هه بیسم چوو روحیشم چوو که سه روی جو بیارم چوو
- ٩٣ چی بلایم و چی به یان کهم کهس به دهردی من نه زانی
- یادگارێ کانی (سۆزی)
- ٩٤ و من یاران له فیرقهت پهری ره ندان
- ٩٥ خودا چیکم چی به چارم بکهی چاری به یی چاریم
- ٩٦ به تیری چاوه کهی مه سنی دلارامی بریندارم
- یادگاری (ووریا)
- ٩٧ نهی فهله که نا کهی وه کوو یوسف له به ندیخانه بم

١٠٠٠ دانه - ١٤ / ٣ / ١٩٧٣ چاپخانه‌ی کوردستان - ههولیر

رقم الابداع فی المكتبة الوطنية ببغداد (٧٦) لسنة ١٩٧١

چاپخانه کانی چاپخانه کانی کوردستان به تائیدیه تی نهوانه ی که ماون :

فلس دینار

۲۵۰	دیوانی حاجی قادری کوئی
۳۰۰	مهم و زین
۱۰۰	مهولود نامه ی کوردی
۳۵۰	نهلف و بقی لاتیانی کوردی
۱۰۰	ناوی کچ و کورانی کوردی
۶۰	گیو نامه
۶۰۰	کولکه زیرینه
۲۵۰	فهره نگی مههاباد (کوردی و ئارهوی)
۷۰	دیوانی نه دیب
۵۰	باوه ری ئابین
۱۰۰	له یله و مهجنون
۱۰۰	دیوانی دلدار
۲۵۰	دیوانی سالم
۱۵۰	میژووی میرانی سۆران
۹۰	دیویریکی پیشکوتن
۱۷۵	دیوانی وه فانی
۱۷۵	تعلم اللغة الكردية
۲۵۰	دیوانی شیخ نهحمه دی جهزیری
	خهون نامه
	دیوانی صافی

دیوان صافی

۴۴۰۰۶۰

نگین غرب موکریان